

Najbolj pereče je vprašanje cest

V četrtek, 13. t. m. je občinska skupščina Ptuj obravnavala na skupni seji obeh zborov vrsto vprašanj po obširnem dnevnem redu, ki je obsegal 12 točk. Uvodoma so bili odgovori odbornikom na postavljena vprašanja. Nato pa so sledile naslednje točke: obravnavanje predlogov in sklepov zborov volivcev iz marca t. l.; obravnavanje poročil sveta za notranje zadeve, občinskega sodišča, javnega tožilstva, sodišča za prekrške in postaje milice; obravnavanje poročila o delu in zaključnega računa temeljne izobraževalne skupnosti in sklada otroškega varstva za leto 1970; sklepanje o potrditvi sprememb statuta temeljne izobraževalne skupnosti Ptuj; sklepanje o soglasju k imenovanju pomočnika komandirja milice Ptuj in komandirja oddelka milice v Gorisnici; odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o finančnem programu za gradnjo doma upokožencev v Ptuj; sklepanje o prenosu nekaterih zadržanih domov v upravljanje krajevnih skupnosti; sklepanje o prometu nepremičnin; ustanovitev komisije za družbeno ekonomski program občine Ptuj in določitev novih članov v regionalni zdravstveni svet Maribor.

Potem, ko sta dobila odbornika Ivan Gerjavič iz Kidričevega in Janez Lipavšek s Hajdine odgovora na svoja odborniška vprašanja (prvemu je odgovorila davčna uprava občine Ptuj, drugemu pa oddelek za finance) je postavil vprašanje odbornik Marjan Berlič v zvezi s preurejanjem ptujškega Slovenskega trga. Zanimalo ga je, kdaj bo rekonstrukcija končana, ker se obstoječe sta-

nje vleče že predolgo časa. Odborniku Marjanu Berliču je odgovoril načelnik v SO Ptuj Viktor Makovec. Dela na Slovenskem trgu bi morala že biti končana. Do zamude je prišlo zaradi tega, ker je bilo ob izvajanju del ugotovljeno, da je staro kanalizacijo treba obnoviti, razen tega zahteva spomeniško varstvo posebno ureditev strmine na tem trgu. Viktor Makovec je izrazil prepričanje, da bodo dela končana do konca junija t. l.

Razprava o zborih volivcev je bila krajša, kakor je predvidevalo občinsko predsedstvo, izzvenela pa je v ugotovitvi, da zborov volivcev kljub takšnim ali drugačnim ocenam o njihovi smotnosti, koristnosti ali sploh pomembnosti njihovega obstoja ni mogoče opustiti. Osrednja točka te seje je bila nedvomno informacija in razprava o cestni problematiki v občini Ptuj glede na plan cestnega sklada SRS o novi razvrstitvi cestnega omrežja v Sloveniji ter v zvezi s sredstvi, ki bodo za namene vzdrževanja in novogradenj cest na voljo v letu 1971.

Odborniki so dobili na vprašanje zemljevid Slovenije z vrisanimi cestami po bodoči novi razvrstitvi cestnega omrežja, ki je spodbudil odbornike k živahnim komentarjem.

Na zemljevidu so namreč videli v vzhodnoslovenskem predelu, kjer je večja koncentracija prebivalstva, ki, razumljivo, potrebuje več in boljše komunikacije, manj rdečih (s to barvo so označene bodoče magistralne ceste), pa več zelenih in sivih črt (ki označujeta regionalne in lokalne ceste).

Ta načrt v celoti ignorira pomen ceste Ptuj — Ormož — Čakovec kot delno najkrajše cestne povezave med Budimpešto (in ostalimi predeli vzhodne Evrope) ter Trstom in sploh jugozahodno Evropo ter pomen ceste Radgona) mejni prehod! (— Lenart — Ptuj — Macelj — Zegreb kot cest meddržavnega pomena. Bežen pogled na zemljevid to jasno kaže in nedvomno bo čas že v nekaj letih prinesel potrebo po hitrem ukrepanju na teh cestah. Sentiljski prehod je ob konicah že sedaj pretesen in precejšen del toka vozil se vedno bolj preusmerja na radgonski prehod in se bo v bodoče še bolj. Načrtovalci slovenskega cestnega omrežja tudi ne uvidijo prizadevanj v bližnji sosesčini, kjer si prizadevajo usmeriti promet iz Madžarske, Slovaške, vzhodne Poljske drugam, čeprav so najkrajšo povezavo teh predelov z jugozahodno Evropo od-

krili že Rimljani in ki poteka od Budimpešte po južni obali Blatnega jezera proti Čakovcu,

Ormožu, Ptuj, Slovenski Bistrici in Trstu.

Odborniki so izrazili mnenje, da bi delegacija skupščine, ki bo v kratkem sodelovala pri razpravi o cestah v Sloveniji v Ljubljani, primerno pojasnila nekatere probleme cestnega omrežja v ptujski občini.

VEČER STANKA VRAZA

Ob 120-letnici smrti slovenskega in hrvaškega pesnika ter našega štajerskega rojaka Stanka Vraza, je Ljudska študijska knjižnica pripravila več recitacij Vrazovih pesmi. Recitirali bodo dijaki ptujске gimnazije. Težišče večera bo pa na predavanju univ. prof. dr. Antona Slodnjaka, ki nam bo s svojo živo in neposredno besedo predstavil podobo pesnika in dobo, v kateri je živel in ustvarjal. Večer Stanka Vraza bo v petek, 4. junija ob 19.30 uri v čitalnici Študijske knjižnice nad pošto. Knjižnica je obenem pripravila razstavo Vrazovih del na hodniku Študijske knjižnice.

Vljudno vabljeni!

Uprava Ljudske in študijske knjižnice Ptuj

V NEDELJO, 23. MAJA 1971 OB 14.30 URI

MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL OBČINE PTUJ

na dvorišču bivšega minoritskega samostana v Ptuj

Druga seja sveta podravskega občinskega sveta

Zapostavljeni tudi pri cestah

V ponedeljek, 17. maja so se člani sveta podravskega občinskega sveta zbrali v Lenartu na II. seji sveta. Obravnavali so osnutek zakona o cestah v SR Sloveniji, odlok o razvrstitvi cest v SR Sloveniji, poročilo o organizaciji in strokovni usposobljenosti bolnišnice v SR Sloveniji ter poročilo o akcijah zbiranja finančnih sredstev za dograditev splošne bolnišnice v Mariboru. Sejo je vodil predsednik sveta Franjo Muršec.

Številni diskutanti so se v svojih razpravah najdalje zadržali pri zakonu o cestah. Novi osnutek zakona o cestah določa kategorizacijo cest III. reda, ki so bile do sedaj republiške ceste, v oskrbo in vzdrževanje občnam. Takšnih cest je na področju sveta podravskega občinskega sveta 640 km. Za vse te ceste pa je značilno, da so v zelo slabem stanju. Tarča napadov je predvsem 36. člen imenovanega zakona, ki govori, da bi naj občinske skupščine vzdrževale te ceste z 10-odstotnim prispev-

kom od prodanega goriva na svojem območju ter iz občinskega proračuna.

Takšno stanje pa je nemogoče. Znano je, da je največ dohodkov od goriva prav v razvitih krajih, kjer je zaradi lepih cest mnogo prometa in tudi mnogo več bencinskih črpalk. Občine v razvitih predelih bodo tako sprejele v svoje upravljanje asfaltirane ceste, medtem ko bodo občine v severovzhodni Sloveniji prevzele makadamske, ki jih bodo morale v lastni režiji in stroških tudi same asfaltirati. Tako se zopet dogaja, da skušajo naše predele Slovenije diskriminatorsko in mačehovsko obravnavati. Zaradi navedenega ni jasno, kako se bodo v bodoče te ceste vzdrževale in če se sploh bodo. Če je cesta javna dobrina in to nedvomno tudi je, potem je ne bi smeli pustiti slučajju, ampak jo obravnavati enako kot druge javne dobrine. In še nekaj, cesta je javna dobrina tudi na Štajerskem in ne samo na Kranjskem in drugih razvitih predelih naše Slo-

venije. Skrajni čas je, da odgovorni organi proučijo socialno ekonomske funkcije cest III. reda in potem tudi nosijo stroške in ceste povsod enako potem tudi dejansko vzdržujejo. Treba je upoštevati zakon o manj razvitih ter temu primerno formirati politiko cestnega sklada.

Odločno so se zavzeli za predlog, da se naj sredstva iz vse Slovenije zbirajo v enem mestu in se potem naj delijo v skladu z zakoni in družbenimi dogovori po potrebah bodoče modernizacije in tekočega vzdrževanja. Še pred tem pa mora samoupravna skupnost formirati dejansko politiko gospodarjenja s cestami.

Tudi razvrstitve posameznih cest ne ustreza, ker ni bilo dovolj upoštevano merilo o izbiri cest v posamezne kategorije. Zaradi tega odločka o razvrstitvi cest niso sprejeli. Zavzeli pa so se, da se v skupino regionalnih cest II. reda uvrstijo tudi: cesta Cmurek — Lenart — Ptuj — Rogatec, ki povezuje kar štiri

občine z obmejnimi prehodom pri Tratah z Avstrijo. Nadalje cesta Kuzma — Radenci — Videm ob Ščavnici — Ptuj, ki prav tako povezuje več občin in obmejni prehod pri Kuzmji z Avstrijo. Podobno velja za ceste Ormož — Tomaž — Ljutomer, ter cesto Središče ob Dravi — Ljutomer, ki povezuje dve sosednji občini. Za cesto Ptuj — Ormož — Središče — Varaždin, pa so menili, da bi morala priti v skupino magistralnih cest saj je del ceste, ki povezuje vzhodno, zahodno in centralno Evropo.

V razpravi o financiranju zdravstvenih objektov v Sloveniji so stanje na tem področju ocenili negativno predvsem zaradi neenakega obravnavanja ljubljanskega kliničnega centra v odnosu do regionalnih bolnišnic, ki so zapostavljene.

Akcija zbiranja finančnih sredstev za dograditev mariborske bolnišnice poteka v glavnem zadovoljivo. Zbrali so že 75 odstotkov zagotovljenih sredstev delovnih organizacij, ki so podpisale sporazume. Novost pri tem zbiranju je, da bi radi pritegnili še obrtnike, kmete, in upokožence.

URE:

do nedelje, 30. maja 1971
Mlaj bo v ponedeljek, 24. maja, ob 13.32.

VREMENSKA SLIKA.
Nad Anglijo in Francijo se že ves teden zadržuje deževno vreme, ki pa se vsled anticiklona od severa le zelo počasi pomika naprej. Vendar bodo padavine končno le zalele tudi naše kraje, čeprav nekaj dni pozneje. Tako lahko računamo, da se bo vreme poslabšalo še tekom tega tedna in bo v presledkih držalo do konca meseca.

Alojz Cestnik
Se nasvet: Lastniki Pavlihove pratike, mirno lahko greste na pot, ker vam ta napoveduje lepo in vroče vreme do konca maja. Lastniki Družinske pratike pa ostanite lepo doma, ker napoveduje vse dni do konca meseca dež.

Mirko Žnidarič, ormoški delegat na kongresu samoupravljalcev

Velika opora našemu sistemu gospodarstva

Po besedah predsednika Tita je pravkar minuli kongres delavcev — samoupravljalcev Jugoslavije drugi največji kongres, kar jih je bilo pri nas po vojni. Po pomembnosti za naš družbenopolitični sistem ga prekaša samo V. kongres KPJ, ki je bil sklican v položaju, ko je bila naša država v zelo kritični situaciji. Kongres je dokazal, da se je pri nas samoupravljanje že tako močno zakoreninilo, da ga nihče več ne more izruvati. Je last našega delavskega razreda, ki mu je nihče več ne more odvzeti.

Delavce ormoške občine je na tem pomembnem kongresu zastopal Miro Žnidarič, sekretar občinskega sindikalnega sveta Ormož, zaposlen pri trgovskem podjetju Zarja Ormož. Ob vrnitvi s kongresa smo ga poiskali v službi, ter se pogovarjali o njegovih osebnih vtisih s kongresa.

Tov. Žnidarič, kako ste bil-kongresa in kako ste delali?

ŽNIDARIČ: Deleagti iz Slovenije smo bili presenečeni nad zelo dobrim organizacijskim sistemom dela kongresa. Delali smo v štirih komisijah. Lahko povem, da je vsak delegat (bilo jih je približno 4300) lahko prišel do besede in podajal amandmaje na posamezne resolucije, ki so bile v osnutku že pripravljene. Sam sem delal v komisiji za družbenopolitični sistem Jugoslavije.

Zakaj je po vašem mnenju bil ta kongres sploh potreben?

ŽNIDARIČ: Razdobje od I. do II. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije je bilo zelo razgibano z različnimi družbeno-ekonomskimi spremembami. Nastala je nujnost, da se delavski razred sestane in oceni ekonomska

in politična gibanja. V prvi gospodarski reformi leta 1965 smo določili pot našega razvoja. Krizne situacije pa so lansko leto dosegle takšno stopnjo, da niti reforma niti stabilizacijski ukrepi niso koristili. Zato je kongres delavcev-samoupravljalcev bil nujen, da analizira razmere in določi smernice nadaljnjega razvoja.

Kaj je po vašem mnenju s tem kongresom pridobil delovni človek?

ŽNIDARIČ: Delavski razred je dobil novo oporo in polno prepričanje, da bo naš gospodarski in politični sistem tudi v bodoče zagotavljal vse pravice iz dela in do dela ter še naprej krepil standard 28 resolucij je zelo konkretnih. Ne podajajo samo priporočil ali česa podobnega, ampak jasno zahtevajo konkretne spremembe. Delavski razred se je tu postavil v takšno vlogo, ko zahteva od vseh, ki v naši družbi dejansko in dokončno odločajo, takšno obnašanje kot določajo resolucije.

Kako boste delavcem, ki so vas izvolili za svojega delegata, posredovali delo in za-

ključke kongresa?

ŽNIDARIČ: V občini bom skušal po delovnih kolektivih stvari prenesti delavcem. To bom storil v obliki razgovorov, ki jih bo organiziral občinski sindikalni svet Ormož. Govoril bom predvsem o stališčih tistega dela kongresa, ki se nanaša na kmetijstvo, industrijo in družbene službe.

Samoupravljalce je na II. kongresu obiskal tudi predsednik republike Tito. Srečanje je bilo zelo prisrčno in tovariško. Med drugim je v sklepu kongresa tov. Tito de-

Mirko Žnidarič

jal: Mislim da ta kongres ne bo podkrepil samo samoupravljanja, temveč bo odločno podprl politične faktorje naše države, ki jih včasih morate potisniti malo naprej. Nikar ne dovolite, da bi se akcije začele samo od zgoraj! Sami morate zahtevati, da se stvari pomaknejo naprej.

jr

SPREJEM PRI PREDSEDNIKU SKUPŠČINE OBČINE ORMOŽ

Predsednik občinske skupščine Ormož Franc Novak je prejšnjo sredo priredil svečan sprejem za miličnike ormoške občine in uslužbenca odseka za notranje zadeve pri skupščini občine Ormož.

Tako so tudi v Ormožu proslavili 13. maj, dan javne varnosti. Svečanost je bila v prostorih restavracije gostilne Milana Grivca v Ormožu. Ob tej priložnosti je predsednik SO Franc Novak čestital delavcem milice ob njihovem prazniku. Zahvalil se jim je za sodelovanje in

trud v dokaj naporni službi ter jim zaželel obilo uspehov pri nadaljnjem delu.

V pogovoru s pomočnikom komandirja ormoške postaje milice Matijem Udovičem smo izvedeli njihove največje želje ob prazniku:

»Zelimo si razumevanja za našo službo in čim več neposrednega preventivnega dela z ljudmi. Pričakujemo, da bodo ljudje spoznali potrebnost naših prizadevanj za javni red in mir ter se naučili spoštovati predpise. Staršem bi želel povedati, da naj bolj pazijo na svoje otroke, ker so v naraščajočem prometu vedno pogostejše žrtve. Dogaja pa se tudi, da nam otroci sicer drobnimi stvarmi, delajo velike glavice. Poškodujejo prometne znake, nekatere naprave na objektih in druga varnostna ali druga znamenja ter naprave.«

Delavcem javne varnosti tudi naše iskrene čestitke ob njihovem prazniku.

jr

Gospodarska rast na račun osebnih dohodkov

Vzporedno z razpravo o analizi zaključnih računov ormoških gospodarskih organizacij za lansko leto, ki jo je obravnavala občinska skupščina, je tekla tudi razprava o osebnih dohodkih zaposlenih in njihovem vplivu na splošno rast gospodarstva.

Osebnih dohodki so odvisni od vrste faktorjev, ti pa so na področju Slovenije različno razporejeni. Gotovo je tam, kjer imajo več kapitala, več proizvodnih sredstev, boljše kvalifikacijsko strukturo zaposlenih in več drugih pozitivnih faktorjev, so osebni dohodki sorazmerno višji. Res pa je tudi, kar ugotavljajo že vrsto let, prisotno določeno zastopanje ormoškega področja s strani razvitejših. To področje je pač zelo oddaljeno od gospodarskih središč, kjer je praktično več pozitivnih pogojev, ki vplivajo na produktivnost in prek tega na ustvarjanje dohodka in osebnih dohodkov. V zadnjem obdobju je čutili prizadevanja za izenačevanje pogojev, vendar so ta prizadevanja več ali manj deklarativna in premalo vplivajo na uresničevanje pozitivnih hotenj na ormoškem področju. Odločilnega pomena za ormoško gospodarstvo je tudi njegova struktura. Sestavlja ga v glavnem kmetijstvo, ki pa na nobenem področju ni tako produktivno, rentabilno in konjunktorno kot so nekatere druge panoge gospodarstva.

Na področju negospodarskih dejavnosti doživljajo iste pojave saj lahko vidimo, da so tam osebni dohodki za 25 odstotkov nižji (v gospodarstvu za 45 odstotkov) od republiškega poprečja. Osebnih dohodke skušajo reševati

na vseh področjih. S pomočjo republike pa so delno uspele na področju prosvete in kulture. Manjše spremembe so zabeležili tudi v sodstvu in v nekaterih drugih večnegospodarstva. Zdravstveno nekoliko stagnira, ker je prejšnjih obdobjih hitro našlo, vendar je ponovno čutili težnjo po porastu osebnih dohodkov. Zelo skrbljujoči pa so osebni dohodki v državni upravi, kjer je porast osebnih dohodkov najnižji (9 odstotkov). Zanimivo je takega nesorazmerne nagrajevanja kadri bežično delo pa je vsak dan zahtevnejše. To so huda odstopanja na področju negospodarstva, vendar tako veliki razlik ni v gospodarski strukturi.

Ormoško gospodarstvo se veliki meri odreka osebnih dohodkom zato, ker si sam tako lahko ustvari sredstva za potrebe razširjene reprodukcije. Razvoj nekaterih ormoških podjetij je življenjska nujnost, ker bi sicer poravnala zaostala za splošnim razvojem republike in bi lahko bilo še slabše. To pa je obnem primer, kjer si prav račun nižjih osebnih dohodkov ustvarjajo sredstva za razvoj svojih delovnih organizacij. Pri tem jim od časa do časa uspe tudi kakšno zvišanje osebnih dohodkov vendar se verjetno ne bodo mogli približati republiški mu poprečju. Glavni vzrok za takšno stanje pa je struktura samega gospodarstva.

Z uvajanjem gospodarstva v večjih centrih, bi se s tudi te razlike odpravile. Resno vprašanje je, ali take razlike opravičljive? Gotovo je, da to ni res in trese bo boriti proti takšni skriminaciji.

VARSTVO PRI DELU IZBOLJŠANO

Inšpektorja za delo sta v bistriški občini v preteklem letu opravila 156 pregledov v delovnih organizacijah in pri zasebnih obrtnikih. Na osnovi ugotovitev je bilo izdanih 62 odločb za odpravo 292 nepravilnosti in pomanjklivosti s področja varstva pri delu. Nepravilnosti so bile ugotovljene predvsem na električnih napeljavah in priključkih, nezaščitenih strojih, slabi osvetljenosti delovnih prostorov, neuporabi zasebnih zaščitnih sredstev in slabih pogojih dela.

Zaradi kršitve predpisov o varstvu pri delu je bilo predlaganih v postopek javnemu tožilstvu 5 primerov in sicer zaradi prekoračitve delovnega časa mladoletnikov in vajecev ter zaradi opustitve varnostnih naprav, kar je imelo za posledico težko nesrečo. Sodnik za prekrške je prejel od delovnega inšpek-

torja 30 prijav, od katerih je bilo 27 za zasebne obrtnike.

Občinska inšpekcijska služba je obravnavala tudi 72 nesreč pri delu. Največ nesreč je bilo v obrti družbenega sektorja ter v trgovini in stinstvu. V primerjavah povemo, da je bilo v odstotku nesreč pri delu v ptujih in ormoški občini, manj kot v bistriški, kljub temu lahko na tem področju o zimo izboljšave. Vsega kratkem času seveda ni mogoče storiti, prav gotovo bo dobro organizirana inšpekcijska služba pripomogla, da bo v občini iz let leta manj nesreč pri delu. Omeniti tudi velja, da delovne organizacije posvečajo varnosti vse več pozornosti in izboljšanje pri zasebnikih bo mogoče doseči s še bolj rejeno kontrolo.

OTROŠKI VRTEC PTUJ

razpisuje prosta delovna mesta:

3 medicinske sestre otroške smeri — Ptuj

1 medicinsko sestro otroške smeri za enoto Kidričevo.

Nastop službe 1. septembra 1971

preprosto in jasno o ustavnih spremembah

Edina pot za krepitev naše skupnosti

Tovariš Tito naj bo predsednik republike še naprej!

XXXVI. ustavno dopolnilo se posebej nanaša na Tita; zakaj, to bi bilo težje povedati bolje, kot je zapisano v dopolnilu samem, zato ga bomo kar ponovili:

»Zvezna skupščina lahko Josipa Broza Tita spriče njegove zgodovinske vloge v narodnoosvobodilni vojni in socialistični revoluciji, pri ustvarjanju in razvoju socialistične federativne republike Jugoslavije, razvoju jugoslovanske samoupravne socialistične družbe, uresničevanju bratstva in enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije, krepitvi neodvisnosti države in njenega položaja v mednarodnih stikih, boju za mir na svetu in pa v skladu z izraženo voljo delovnih ljudi in občanov, narodov in narodnosti Jugoslavije ter na predlog skupščin socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin po postopku, določenem v ustavi, izvoli za predsednika republike.

Predsednik republike zastopa SFRJ doma in v tujini in je vrhovni poveljnik obojevojenih sil socialistične federativne republike Jugoslavije.

Takšno rešitev so enodušno pozdravili vsi naši ljudje in jo je manifestativno potrdil pred nedavnim tudi II. kongres samoupravljalcev Jugoslavije v Sarajevu.

O zveznem izvršnem svetu in upravi

Zvezni izvršni svet ostaja slejkoprej najvišji izvršilni organ v federaciji in mu tudi po novem pripadajo v glavnem iste funkcije in pristojnosti, ki jih je imel že do sedaj. Razlika je v tem, da člani zveznega izvršnega sveta ne bodo mogli biti poslanci zvezne skupščine. Posebej je določeno v ustavnih dopolnilih, da morajo biti tudi v izvršnem svetu enakopravno zastopane vse republike. Ko-

liko članov bo dala vsaka, o tem zaenkrat še ni nič novega.

Opozoriti moramo tudi na to, da bo spričo drugačne podobe federacije, spričo njenih spremenjenih pristojnosti in nalog, pa zaradi veliko večje samostojnosti republik docela spremenjena zvezna uprava. Močno bo skraćeno število zveznih sekretariatov, zavodov, komisij, svetov in podobnih zveznih organov, ki jih je bilo do zdaj na pretek. Zveza je bila doslej organizirana pač tako, da je »razpolagala z veliko oblastjo in tudi z velikimi sredstvi, kar je vse rodilo tudi veliko uradov, obsežno administracijo in mnogo birokratov. Vsemu temu so pripravili predlogi za spremembo ustave konec in gotovo za tem ne bo žalovala nobena republika.

Zdaj vemo, za kakšne spremembe gre v Jugoslaviji

Naš opis ustavnih sprememb smo s tem pripeljali h koncu. Te dni se tudi zaključuje javna razprava o njih. Trajala je dva meseca, pravzaprav še dlje, ker se je dejansko začela, še preden je bil tekst ustavnih dopolnil razgrnjen pred javnost. Kot bralci sami vedo, je bila ta razprava živa in nadvse koristna. Seznanila je ljudi z vsebino sprememb, hkrati pa dala vrsto sprejemljivih pobud za spremembe predloga dopolnil, za boljše rešitve, jasnejše formulacije itd. Predvsem pa vidimo glavni pomen javne razprave v tem, da so občani spoznali, za kakšne spremembe v Jugoslaviji tokrat gre in zakaj so potrebne. Če lahko delamo že zdaj kake zaključke o njej, bi rekli, da je vlila ljudem, kljub zapletenosti trenutka, v katerem smo, samozavest in prepričanje, da bomo poslej živeli v še trdnjejši skupnosti z drugimi jugoslovanskimi narodi in narodnostmi, v bolj urejenih razmerah in zaradi tega zagotovo tudi s še bolj jasno po-

dobno naše prihodnosti, če bodo le ustavne spremembe resnično postale del naše jutrišnje prakse.

Nobena ustava, noben zakon in nikakršen politični program pa seveda ni čudežna palica, ki bi idealno urenila vse tisto, kar še ni dognano, popravila vse tisto, kar je narobe. Take dokumente je treba oživiti, jih uresničiti v vsakdanjem življenju okrog nas. Zgodj se lahko, da gre življenje svojo pot, mimo vseh ustav in lepih zamisli. Trdno smo prepričani, da so rešitve in predlogi, ki jih dajejo ustavna dopolnila, uresničljivi, da jih je, kot smo poskušali povedati tudi v teh člankih, narekovalo življenje. Verujemo zato, da življenje ne bo šlo mimo njih in da bomo vse to jutri živeli. To daje še večji smisel vsemu, kar delamo in za čimer vsi skupaj v Jugoslaviji in v vsaki republiki posebej težimo.

ZKJ in samoupravljalci o ustavnih spremembah

Konec aprila je bila na Brionih seja najvišjega vodstva Zveze komunistov Jugo-

slavije, njenega predsedstva. Eden najpomembnejših in najbolj poudarjenih sklepov te seje je bil, da je potrebno ustavne spremembe čimprej sprejeti, ker to zahtevajo politične in gospodarske razmere v državi, predvsem pa, ker je tako Zveza komunistov kot najširša naša javnost prepričana, da je to edino mogoča ter najboljša pot k še večji krepitvi jugoslovanske skupnosti.

To je prepričljivo pokazal tudi II. kongres samoupravljalcev Jugoslavije, na katerem je bila v središču pozornosti prav vsebina ustavnih dopolnil, zlasti tistega dela, ki ureja položaj delovnega človeka in združenega dela.

Zapisali smo že enkrat na začetku teh nadaljevanj, da predstavljajo sedanje ustavne spremembe samo prvi, najnujnejši del ustavnih sprememb, ki jih zahteva razvoj naše družbe. Drugi del, ki bo posegel v preoblikovanje zvezne skupščine, v položaj in naloge komune ter še na vrsto drugih pomembnih področij, naj bi že kmalu prišel na vrsto in naj bi ga dokončali v prihodnjih dveh ali treh letih.

I. Rudolf

Mladi o šolstvu

V Slovenski Bistrici je bilo minuli teden posvetovanje obč. konference ZMS in pomurskih ter podravske občine. Mladi so se sestali da bi uskladjali stališča za sejo republiške konference ZMS.

Udeleženci sestanka so razpravljali o položaju našega šolstva, med razpravo pa smo slišali nekatera zanimiva stališča.

Precej besed je bilo izrečenih o prevelikem osipu v osnovnih šolah. Nekateri so se zavzemali za to, da bi omilili kriterije ocenjevanja, končna splošna ocena pa je bila, da bi to šolstvu samo škodilo. Udeleženci so menili, da je potrebno poskrbeti predvsem za dovolj kvalitetne predavatelje, pretehtati učne programe in učbenike, slišali pa smo tudi, gre predvsem za srednje šole, da potrebujemo politično-ideološko angažirano šolo. Prav tako so menili, da je potrebno status dijakov na srednjih šolah spremeniti tako, da bi dobili aktivno vlogo.

Med najbolj zanimivimi ugotovitvami lahko zabeležimo, da so se mladi zavzeli za večjo povezanost šolstva in gospodarstva ter za popolno preusmeritev študentske politike.

Zastopnik iz Ljutomera je tudi predlagal, da bi v vse osnovne šole v Sloveniji uvedli kmetijski pouk, s čimer pa se udeleženci posve-

tovanja niso strinjali, z obrazilnimi, da so učni programi že tako preveč natrpani. -d

Obisk v Zagrebu

Osnovno šolo narodnega heroja Jožeta Kerenčiča Miklavž pri Ormožu in zagrebško osnovno eksperimentalno šolo v Jordanovcu, ki se imenuje po ormoškem rojaku izpod Huma Davorinu Trstenjaku, veže večletno prijateljsko in strokovno sodelovanje.

Osnovna šola v Jordanovcu priredi vsako leto dan svoje šole in takrat povabijo v goste tudi svoje prijatelje, to sta šola Miklavž in osnovna šola Gavrilu Princip iz Beograda. Tako je v petek v Zagrebu nastopal tudi 80-članski mladinski pevski zbor iz Miklavža. Mladi pevci so peli slovenske narodne in umetne pesmi. Poželi so veliko priznanj zagrebških pedagogov. V program so uvrstili tudi eno slovensko recitacijo.

Kolektiv osnovne šole Miklavž je ob tej priložnosti podaril svojim hrvaškim prijateljem umetniško sliko rojstne hiše Davorina Trstenjaka, ki jo je izdelal učitelj likovnega pouka na osnovni šoli Miklavž Bojan Oberčka!

Učenci so združili prijetno s koristnim ter si v Zagrebu ogledali tudi tehnični muzej in novi del mesta, s čimer so otroci veliko pridobili.

jr

PO USPEHU FILMA "RDEČE KLASJE"

NOVA IZDAJA
POTRČEVEGA
ROMANA
NA KMETIH

CENA 45 DIN

mladinska knjiga ljubljana

POČITNIŠKI DOM OBČINE PTUJ
BIOGRAD na moru
razpisuje prosti delovni mesti:
2 kuhinjskih pomočnic za določen čas.
Prošnje sprejema uprava doma v Ptuj, Prešernova 29.

»Vzgajajmo našo mladino za humane odnose med ljudmi«

Pod tem geslom je potekal drugi občni zbor sindikata prosvetnih delavcev ptujske občine, ki je bil v soboto, 15. maja v dvorani mestnega kinca v Ptuj. Zboru, ki je bil združen z »dnevom prosvetnih delavcev«, je prisostvovalo okrog 350 delavcev iz osnovnih, srednjih in strokovnih šol ptujske občine.

Zbor se je začel drugače, kot smo to bili navajeni doslej. Začel se je s kvalitetnim in pristranskim kulturnim programom, ki ga je pripravila Glasbena šola, pevski zbor in recitatorji osnovne šole Franc Osojnik in folklorna skupina OŠ Boris Kidrič iz Kidričevega. Zelo prisrčen je bil tudi pozdrav učence, ki je rekla:

»Zbrali ste se, da bi obravnavali vprašanja, ki so povezana z našim vzgojnim in učnim delom. Učenci osnovnih šol vam želimo pri tem delu veliko uspehov! Hvala vam bomo, če bodo vaše predlogi pomagali pri odpravi vsega, kar ovira našo šolo, učence in učitelje pri izboljšanju učnih in vzgojnih uspehov.«

V delovnem delu občnega zbora je dosedanji predsednik odbora sindikata prosvetnih delavcev Benjamin Belšak, v zelo strnjenem uvodnem poročilu ocenil dveletno delovanje 27-ih osnovnih organizacij sindikata s 672 člani, ki jih povezuje ta odbor in nakazal nadaljnje naloge. Pri tem je naglasil, da sanacije šolstva v ptujski občini ne bo moč izpeljati samo z boljšim nagrajevanjem prosvetnih delavcev, ampak je predvsem potrebno hitrejšo povečanje šolskega prostora, posodobljanje in povečanje fonda učil in učnih pomagal, odpravljati zastarele oblike dela, študijsko izpopolnjevanje prosvetnih delavcev, zagotovitev boljših pogojev dela itd. Opozoril je tudi na negativne pojave med prosvetnimi delavci, ki so rezultat še obstoječih protislovij in neresenih vprašanj v odnosu med družbo in posameznimi dejavnostmi. To često povzroča trenja zlasti pri notranji delitvi osebnega dohodka, kar ni v čast prosvetnim delavcem. Nagrajevanje po delu je najpravičnejše, zato

mora vsak kolektiv poiskati taka merila, ki bodo vsakega zaposlenega vzpodbujala, da bo delal več in bolje, z več odgovornostjo, da se bo nenehno usposabljal. Naloga osnovnih organizacij sindikata je, da svoje člane usposablja za samoupravljalce, da bodo vsi zavestno in neposredno odločali o vseh bistvenih vprašanjih svojega dela in življenja. To bo v vsakem kolektivu tudi izključevalo posameznikov, da uveljavljajo svoj »ego« v škodo kolektiva in delovne organizacije.

Od številnejših razpravljavcev na zboru, naj omenimo samo dva:

Franc Hribnik je opozoril na krivico, ki se odraža v osebnem dohodku med starejšimi učitelji, ki so nekoč končali učiteljske in mlajšimi, ki so v sedanjem času diplomirali na pedagoški akademiji za razredni pouk. To je utemeljil zlasti z naslednjim:

Oboji so imeli približno enako dolg študijski staž. Staro učiteljske je dalo za tedanji čas popolno ustrezno izobrazbo. Tako sta dejansko stara in mlada generacija dobili približno enako solidno pedagoško znanje in izobrazbo, čemu potem delati tako veliko razliko v osebnih dohodkih? Res je, da v starih učiteljskih ni bilo nekaterih sedanjih novitet. Toda razvoj tudi v pedagogiki ne pozna stagnacije. Čez 10 in več let bo na takratni pedagoški akademiji tudi marsikateri noviteta, ki je danes še ne poznamo. Razvojni proces sili vsakega dobrega učitelja, da se nenehno izobražuje in izpopolnjuje na delovnem mestu.

V zvezi z nakazanim problemom je zbor z aplavzom podprl izjavo učiteljev celjskih osnovnih šol — s pozivom, da pristojni organi v prosveti odpravijo diskriminacijo med starejšimi učitelji in učiteljscem in mlajšimi učitelji s PA za razredni pouk.

Jožica Korpar je kritično obravnavala birokratsko ocenjevanje učiteljeve sposobnosti in storilnosti, ki jo uvajajo pedagoški zavodi. S tem ocenjevanjem bi morali vse učitelje razvrstiti v tri kategorije: nadpoprečne, poprečne in podpoprečne! Opozorila je na moralne posledice, ki jih bi taka kategorizacija vnesla med prosvetne delavce. Kakšna bo avtoriteta takega — javno podpoprečno ocenjenega učitelja v razredu, kakšen bo odnos staršev? Ali bodo starši svoje nadpoprečno nadarjene otroke (žal je s tako miselnostjo staršev precej)

pustili, da jih bo vzgajal in učil podpoprečni učitelj? Javno je zahtevala odgovor, če je sploh v katerem drugem poklicu ali dejavnosti podobna javna kategorizacija delavcev v nađ. pod in samo poprečne?

Predlagala je, naj strokovne pedagoške službe, namesto, da bodo izgubljale čas s tako vprašljivo kategorizacijo prosvetnih delavcev, usmerijo raje na iskanje in izgrajevanje novih učnih oblik, metod in tehnik dela ter naj s njimi praktično seznanjajo učitelje. Odpravljanje pedagoških slabosti posameznih učiteljev pa se naj izvaja z dnevnimi hospitacijami in rednimi kontrolami s strani ravnateljev šol in pedagoških svetovalcev. Predlog je bil sprejet z burnim odobravanjem.

V razpravi se je oglasil tudi Slavko Grčar, tajnik republiškega odbora sindikata delavcev družbenih dejavnosti Slovenije. Dal je priznanje organizaciji sindikata prosvetnih delavcev ptujske občine, za tem pa je obširneje govoril o nalogah na področju vzgoje in izobraževanja. Slovenska družba se vse bolj zaveda, da je vlaganje v vzgojo in izobraževanje — poglavna družbena investicija. Če hočemo uresničiti dolgoročni program razvoja Slovenije, moramo imeti več in boljših šol. Moramo v najkrajšem času v celoti napraviti preobnovo našega učnega programa, potreben je celovit — nov pristop k urejanju teh nalog. Za tem pa je še obširneje govoril o pomenu družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, zlasti, kaj to pomeni za vzgojo in izobraževanje in podobno. Svoje obširno izvajanje pa je končal z obrazložitvijo nekaterih predlogov ustavnih sprememb in nazorno prikazal, da se s temi ustavnimi amandmaji uzakonja marsikaj tistega — za kar se je v preteklosti odločno zavzemal sindikat delavcev družbenih dejavnosti.

Ob koncu je občni zbor izvolil še 31-člansko konferenco organizacije sindikata prosvetnih delavcev občine Ptui, v njej je vsaj po en predstavnik vsake osnovne organizacije s področja šolstva in vzgoje. Konferenca pa bi na svoj prvi seji izvolila 9-člansko predsedstvo kot izvršni organ.

Po občnem zboru je bil »dan prosvetnim delavcem« v prostorih narodnega doma v Ptuj, kjer se je večina prosvetnih delavcev zadržala dalj časa v tovariškem in prijateljskem vzdušju.

F. Fideršek

Problemi pastirčkov in rejencev v bistriški občini so še vedno pereči

Potrebno je strožje nadzorstvo

in več razumevanja

Ze lansko leto smo v Tedniku obširno pisali o problemih pastirčkov in rejencev v bistriški občini. Veliko se med tem ni spremenilo, problemi pa prihajajo na dan v še bolj pereči obliki.

Odnosi ljudi, ki so živeli in še živijo na območju občine, posebno v Halozah in na Pohorju, še vedno niso tako urejeni, da se ne bi čutilo odnosa bogatejšega do revnejšega. Zlasti se to kaže pri uveljavljanju pravic posameznika do dela pri zaposlovanju pri privatnih delodajalcih.

Pastirčki so mlada, cenena delovna sila, ki nima urejenega svojega človeškega in delovnega statusa. Na tem območju se pojavljajo iz generacije v generacijo. Preteno in reven dom je često razlog, da mora otrok že v rani mladosti od doma in se uvrstiti med tiste, ki so sposobni preživljati samega sebe.

V lanskem letu je občinska socialna služba, po vpisu v šolo, obravnavala 98 takih otrok, ki nimajo urejenega položaja delovnega razmerja in tudi ni sklenjene pogodbe o rejniškem razmerju.

Pastirčki so še vedno delovna sila, iz vrst socialno in ekonomsko ogroženih področij, številnih družin. V letu 1970 je v občini Slovenska Bistrica živelo v tujih družinah od 149 otrok, kar 98 otrok ali 65,77 odst. vseh otrok pastirčkov. Glede na starost vidimo, da so rejenci v pretežni večini otroci stari nad 5 let, medtem ko so pastirci otroci v pretežni starosti nad 10 let. Slaba gospodarstva in družbena kontrola sta vzrok, da so pastirci često v postopku mladoletnih delinkventov. Njihovi starši prejemaajo zanje razne materialne dobrine, zdrav-

stveno stanje teh otrok pa je v večini primerov kritično.

Pravo nasprotje so otroci-rejenci, ki so zaradi družbenega interesa za pravilni telesni in duševni razvoj bili oddani v posebno družbeno varstvo in nadzorstvo (v 31 primerih) rejniškim družinam, s katerimi so sklenjene posebne pogodbe.

Mladoletniki pa sicer; referatu za rejništvo in družbeno neprilagojeno mladino pri skupščini občine Slovenska Bistrica, povzročajo nemalo težav. Veliko problemov nastaja pri zaposlovanju v gospodarskih organizacijah. Ena redkih izjem je poljčanski Monter, medtem ko se drugi izgovarjajo, da niso socialne ustanove.

Porast števila mladinske kriminalitete je nedvomno zaskrbljujoč, izbira ukrepov, spričo odobrenih proračunskih sredstev, pa premala, ali celo nemogoča. Sami ekonomski pogoji in migracijske prebivalstva pa dajejo možnost še za povečanje tega problema.

Ob koncu spregovorimo še nekaj besed o mentalno prizadetih otrocih, katerih število v občini nenehno raste. Lansko leto je ostalo nad 30 otrok nekategoriziranih, ker skupščina občine ni imela sredstev za izvedbo postopkov. Planska proračunska sredstva so se znižala za 30 odst., porast števila primerov pa je bil za 60 odst. večji.

V Slovenski Bistrici je vse več družin, ki so pripravljene sprejeti mentalno prizadete otroke. Rejnikji pa vztrajno zahtevajo višjaš rejniin od dosedanjih 350 na 450 do 500 dinarjev mesečno. Te zahteve niso nerealne, kajti družine v Mariboru prejemaajo neprimerno več sredstev, kajti kaj lahko se pripeti, da bi družine odgovedale rejniška razmerja.

Ormož zopet prvi

V okviru medobčinskega sodelovanja bratskih občin Čakovec, Koprivnica Ptuj, Ormož, Varaždin in Slovenska Bistrica so organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin imenovanih občin izvedle tekmovanje v orientacijsko patrolnem pohodu. Tekmovanje je bilo v soboto na področju občine Varaždin. Obsegalo je testiranje vojaških večšin, reševanja taktičnih nalog, gibanje po azimutu in zemljevidu ter streljanju z malokalibrsko puško.

Ekipa občine Ormož, ki so

jo sestavljali Silvo Bedrač, vodja skupine ter člani: Boris Vrbancič iz Ivanjkovec, Jože Kukovičič in Franček Kelemina iz Središča ter Anton Prapotnik iz Ormoža je letos že drugič zmagala pred ekipami Slovenske Bistrice, Ptui'a, Koprivnice, Varaždinu in Čakovca. Vredno je omeniti tudi dejstvo, da se je vseh pet ormoških tekmovalcev v posamezni uvrstitvi plasiralo med prvih deset.

Ormoška ekipa je že drugič osvojila prehodni pokal in v trajno last dobila pokal za I. mesto na sobotnem tekmovanju.

TEDNIK,
vaš list

60 let gasilskega društva Loperšice

Pred kratkim je gasilsko društvo Loperšice (pri Ormožu) praznovalo 60 let svojega uspešnega dela. Slovesnosti se je med drugim udeležil tudi predsednik ormoške skupščine Franc Novak in predsednik občinske gasilske zveze Franček Puč-

zgradilo začasno uto. Kje so imeli člani svoj prvi ognjeni krst, ni moč ugotoviti, ker pisanega vira o tem ni, pa tudi nobeden od ustanovnih članov ni več med živimi. Prvi načelnik društva je bil Ivan Vrhovčak, tajnik Michael Trstenjak, blagajnik pa

zgraditi novi gasilski dom. Ta želja se je uresničila 1948. leta. Pri gradnji so člani društva zelo mnogo prispevali v obliki prostovoljnega dela in tako pripomogli k rešitvi prostorskih in finančnih težav. Pred šestimi leti je društvu uspelo kupiti rabljeni vojaški avtomobil znamke »Deutz«, ki je izredno primeren za slabe terene in zato tudi dobro služil potrebam požarne varnosti.

V šestdesetletnem obdobju je PGD Loperšice sodelovalo pri gašenju približno 281 požarov. Na svojem področju ugotavljajo, da je požarov vedno manj. Zahvala za takšno stanje gre nedvomno dobri organizaciji preventivne službe, ki je organizirala razna predavanja in tečaje s področja požarne varnosti. V okviru društva je redno nastopala ena desetina na raznih občinskih in medobčinskih tekmovanjih. Dosegli so zadovoljive rezultate, saj so zmeraj zasedli eno od prvih treh mest.

Lansko leto si je novi upravni odbor postavil nalogo kupiti novo motorko znamke »Rosenbauer«, saj stara že nekaj časa peša. Organiziral je nabiralno akcijo pri občanih, družbenih organizacijah ter prošil za podporo tudi skupščino občine Ormož. V ta namen je usmeril tudi vsa razpoložljiva lastna sredstva, ki jih pridobiva z vsakoletno gasilsko oprema je v zadovoljivem stanju, vendar jo tudi morajo sproti obnavljati.

Društvo je v šestdesetih letih doseglo pomemben napredek in nekaj lepих uspehov. To dokazuje 2 priznanji, ena za mladinsko, druga za člansko desetino ter gasilska plamenica, ki jih je prejelo društvo. V prihodnje si bodo prizadevali pridobiti še več občanov, predvsem mladine, v svoje vrste. Tako bodo še bolj sposobni reševati premoženje v primeru potrebe Društvo sedaj šteje 62 članov. Od tega je aktivnih 33, rezervnih 21, časovnih 1, podpornih 1 ter 6 mladincev.

Na koncu sta tudi predsednik SO Ormož in predsednik OGZ Ormož čestitala članom društva ob njihovem jubileju. Predsednik gasilskega društva Loperšice Alojz Ivanuša pa je štirinajstim najzaslužnejšim članom izročil za njihovo požrtvovalno delo diplome in odlikovanja. ir

Svečana tribuna. Predsednik PGD Loperšice Alojz Ivanuša pozdravlja goste.

ko. Prišli pa so tudi številni predstavniki sosednjih gasilskih društev ter veliko število domačinov.

Prisotne je pozdravil predsednik PGD Loperšice Alojz Ivanuša. Kronologijo društva pa je podal tajnik PGD Loperšice Jože Ozmeč.

Vedno pogostejši požari: so pred šestdesetimi leti 27 občanov z območja vasi Frankovci, Loperšice in Hum pripravili na ustanovitev gasilskega društva. Meseca maja 1911 so ustanovili društvo z imenom »Prostovoljna požarna obramba Frankovci pri Ormožu s sedežem v Loperšicah«. Še istega leta si je društvo priskrbelo ročno brizgalno in

Ivan Pavlinič, vsi iz Loperšice. Društvo je nenehno napredovalo in si že 1928 nabavilo novo motorno brizgalno znamke »Rosenbauer«, ki jo ima društvo še danes, vendar je že precej izrabljena in ne more več služiti namenu. Za prevoz motorke so uporabljali konjsko vprego, ki pa je bila mnogokrat prepočasna. Medtem se je društvo preimenovalo v prostovoljno gasilsko društvo Loperšice. 1940. leta so si kupili gasilski avtomobil in tako postali bolj gibljivi pri reševanju imovine. Zaradi hitrega razvoja gospodarstva in modernizacije gasilske opreme stara uto ni več zadoščala in treba je bilo

RODILE SO:
 Stefka Ficko, Pavlovski vrh 47 — dečka; Alojzija Ceglec, Lešnica 65 — Nado; Nada Frangež, Sestrže 75 — Nedeljka; Hilda Arko, Rogozniška 4 — Ano; Jožefa Znidar, Sestrže 32 — deklko; Jožefa Rozman, Skorba 1a — Alenko; Mira Skledar, Lovrenc 122 — Anito; Terezija Govedič, Cerovec 36 — deklko; Marija Rašl, Zabajk 27 — Roberta; Stefka Zemljarič, Zabajk 72 — deklko; Stefka Cestnik, Draženci 19 — dečka; Danica Poljan, Godeninci 37 — Renato; Slava Kovačič, Kolarovec 30 — Zdenko; Jera Tement, Hajdoše 1c — Roberta; Anica Zumer, Hajdoše 69 — Gabriela; Marija Rebič, Vrazova 6, Ormož — Milava; Angela Vogrinc, Hajdoše 25 — Antona; Ida Lepej, Miklošičeva 8 — Primoža; Anica Krajnc, Starošinci 2b — Janeza; Marta Rizman, Miklavž 14 — Darjo; Ana Sagan, Gorišnica 99 — Lidiljo; Marija Kukec, Ritmerk 7 — deklko; Stefanija Zula, Pristava 13 — Zdenko; Zdenka Cakmazovič, Ljutomerška 2 — Gorana; Marija Smolar, Slov. Bistrica, Trg svobode 2 — Katjo; Marija Majcen, Ritmerk 18 — Draga; Marija Gavaz, Maribor, Nazarjeva 26 — Roberta; Majda Princ, Podložje

73 — Alenko; Jožica Dominko, Hajdoše 63 — Boruta; Marija Zakelšek, Nadole 56 — Marijo; Ivana Hauzer, Zupetinci 28 — Anico; Ana Verlak, Dornava 108 — Renato.
POROKE:
 Marjan Plajnshek, Draženci 14, in Ivanka Bedrač, Skorba 24; Franc Panikvar, Gerečja vas 64, in Zdenka Zajšek, Osojnikova 3; Zlatko Podhostnik, Juršinci 26, in Katarina Salamun, Gabernik 6; Srečko Lah, Mariborska 11, in Kristina Erjavec, Krčevina pri Ptujju 6; Jakob Smolinger, Sela 17, in Tilika Mojzer, Apače 18; Viktor Mežnarčič, Sp. Hajdina 88, in Danica Topolovec, Lovrenc na Dr. polju 33; Darko Derbuc, Prešernova 32, in Lizika Slaček, Prešernova 32; Janez Mikar, Rošnja 52, in Angela Jerenko, Slovenja vas 58; Viljem Slehta, Podlehnik 8, in Ana Cafuta, Podlehnik 35; Franc Krainc, Sp. Hajdina 135, in Jelka Zadravec, Krempljeva 3; Stanislav Mohorko, Zetale 89, in Marija Jus, Zetale 54.
UMRLI SO:
 Ivan Kokot, Hrastovec 79, roj. 1916, umrl 13. 5. 1971; Janez Brodnjak, Gradišča 105, roj. 1966, umrl 13. 5. 1971; Amalija Kocjančič, Dom. dr. M. Borštnarjeva, Dornava, roj. 1953, umrla 15. 5.

Med podpiranci je v bistriški občini največ samskih oseb

Življenske razmere so porazne

(Nadaljevanje)

Stan podpirancev odločilno vpliva, da nekateri živijo pri svojih bližnjih, največ pa jih je prepuščeno samim sebi ali tujim ljudem. Večina podpirancev v bistriški občini je samskih. Od skupnega števila 183 je samskih 136, od tega 94 žensk. To so osebe, ki si v življenju v večini primerov zaradi telesnih ali duševnih h'ib niso mogle ustvariti družinskega življenja.

Drugo skupino sestavljajo ovdoveli podpiranci, ki jih je 27. To so ljudje, ki si niti sami niti po svojih zakonskih tovariših niso mogli pridobiti pravice do prejemkov po drugih zakonskih predpisih. Ker jih tudi otroci, v kolikor jih imajo, ne morejo preživljati, vsaj v celoti ne, jim je potrebna družbena pomoč.

SOCIALNO POREKLO PODPIRANCEV

Prav zaradi povezave opisane v prejšnji številki Tednika, z viničarskimi odnosi in drugimi, ki so bili v preteklosti značilni za obravnavano območje, bomo prikazali strukturo sedanjih podpirancev po njihovem socialnem poreklu. Največ podpirancev izhaja iz kočarskih ali bajtarskih družin. Le-teh je več kot polovica. Dokaj nizek procent podpirancev je kmečkega porekla, iz delavskih družin pa izvira 17 odstotkov podpirancev.

Največ je gospodarskih in gospodinjinskih pomočnic. V večini so to hlapi in dekle, ki bi pravzaprav morali uživati zakonske pravice iz delovnega razmerja, saj so se taki delovni odnosi vstevali v pokojninsko dobo, če je bilo dokazano, da so vsebovali vse elemente delovnega razmerja. Na drugem mestu so viničarji in ofarji, ki so se v tej obliki udeleževali zakonske pravice iz delovnega razmerja, saj so se taki delovni odnosi vstevali v pokojninsko dobo, če je bilo dokazano, da so vsebovali vse elemente delovnega razmerja. Na drugem mestu so viničarji in ofarji, ki so se v tej obliki udeleževali zakonske pravice iz delovnega razmerja, saj so se taki delovni odnosi vstevali v pokojninsko dobo, če je bilo dokazano, da so vsebovali vse elemente delovnega razmerja. Tudi te odnose so vstevali v

delovno dobo, vendar samo pred odpravitvijo viničarskih odnosov.

Zakon o odpravi viničarskih odnosov je predvideval, da naj bi viničarje zaposlili v kmetijskih zadrugah, ki so dobile v upravljanje razlašena zemljišča. Ker je bilo viničarjev veliko, seveda niso vsi dobili zaposlitve, zato so se za njih viničarski odnosi v bistvu nadaljevali, seveda pod zunanjim videzom priložnostnih delavcev in dninarjev.

V večini primerov so podpiranci vlagali zahteve za ugotovitev delovne dobe, ki pa so jih komunalni zavodi za socialno zavarovanje vrnil, ali pa postopki še trajajo. Razlogi zavrnitve so največkrat v premajhnem številu let dokazane delovne dobe oziroma zanikanju, da se predlagane zaposlitve priznajo v delovno dobo. Zaposlitve so morale vsebovati vse elemente delovnega razmerja, to je redni delovni čas, vsakodnevno delo pri enem delodajalcu in redno plačilo. Taka dokazila pa se za takratna viničarska razmerja niso mogla predložiti, kajti pri tej kategoriji zakonodajalec ni upošteval realnih delovnih odnosov, ki so obstajali.

Skratka, pri podpirancih gre za osebe, ki imajo nadpovprečno starostno dobo, so pa skoraj brez vsakih dohodkov in jim je družbena pomoč nujno potrebna. Izhajajo iz najrevnejših družbenih slojev in je bilo njihovo delo tudi v dobi največje delovne aktivnosti najnižje vrednoteno.

Udeleževanje podpirancev, ki je bilo pogojeno z ekonomsko družbenimi razmerami v preteklosti, je bilo takšno, da jim tudi naša zakonodaja ni zagotovila višja dohodkov za preživljanje tudi na stara leta in so tako ostali odvisni od družbene pomoči.

INTERESEANTE

za objavo oglasov in drugih tekstov v TEDNIKU

vljudno prosimo, da nam vse za objavo namenjene dostavijo najpozneje vsak ponedeljek do 11. ure, sicer ne moremo jamčiti, da bo objava možna v istem tednu.

Prosimo za razumevanje, ker se moramo ravnati po tehničnih možnostih tiskarne, ki nam tiska list.

Uprava in uredništvo

Kdo je Zora Rupena - Katja?

V soboto, 22. maja bodo v Mali vasi pri Tomažu odkrili spominsko ploščo Zori Rupeni-Katji. Ob tej priložnosti vam želimo povedati, kdo je pravzaprav bila ta mlada borka NOV.

Katja je bila doma iz Mirne peči, kjer se je rodila leta 1922. Kljub šibkemu zdravju se je šolala in 1940 v Prokuplju na državnem gospodinjstvem učiteljskem maturirala z odličnim uspehom ter prejela nagrado.

Ob izbruhu vojne je bila na svojem prvem službenem mestu v Mali Nedelji, odkoder se je težavo vrnila v domači kraj. Takoj po povratku se je vključila v vrste NOV. Bila je vzgojena v ljubezni do domovine in se je že pred vojno udeleževala kot mladinka v društvu »Kmečkih fantov in deklet«.

Najprej je bila član va-

škega odbora, nato rajonskega podkrožnega in okrožnega odbora OF za Novo mesto. Malokdo si je lahko pravzaprav predstavljaj, kakšne naloge izvršuje ta nežna in brezskrbna mladinka. Bila je kurirka, organizirala je sestanke pred nosom Italijanov, ki so imeli v Rupenovi hiši menzo. Vedno nasmejana je znala vedno najti izgovor, zakaj se v hiši shaja toliko neznanih ljudi. Vendar to ni trajalo dolgo. Poletje 1942 so jo prišli aretirati, a je niso našli doma. Njen brat in sestra Mara pa sta takrat bila že nekaj časa v ljubljanskih zaporih. Mati, stara nad 60 let, jo je takoj šla obvestiti o nevarnosti, ki ji preti. Od takrat se ni več vračala domov. Ostala je pri partizanih in delala na terenu, najprej v mirnopoškem, potem pa še v trebanjskem podokrožju. Organizirala je odbore OF, narodno zaščito, zbirala nove borce in pomoč za partizane. Skrbela je tudi, da so družine in svojci, ki so imeli koga pri

partizanih ali v zaporu, dobivali podporo iz fonda OF. To je bila res nenavadna razgibana dejavnost na osvobojenem dolenskem ozemlju.

Spomladi 1943 so jo poslali na Primorsko, da bi tam pomagala organizirati žene in mladino. Bila je zelo priljubljena in aktivna kot član Pokrajinskega odbora za Slovensko Primorje. Posebno se je izkazala pri organizaciji Antifašistične zveze žena in je tudi urejevala prvi list primorskih žena »SLOVENKA«. Bila je tudi članica SNOS.

Leta 1944 se je vrnila na osvobojeno ozemlje in delala kot članica Pokrajinskega Vrhovnega plenuma OF in odbora SKOJ za Slovenijo, Glavnega odbora AFZ. Bila je na II. kongresu SKOJ in NO, potovala po Bosni in Hrvaški ter doživela tudi nemški napad na Drvar. Po tem je bila še na Stajerskem sekretar Oblastnega komiteja SKOJ in KP za Stajersko. Prehodila je vsa

okupirano in osvobojeno Stajersko. Na pragu svobode 27. februarja 1944 je padla v Mali vasi blizu Male Nedelje, kjer je pred vojno službovala. Bila je zadeta v srce. Ni dočakala osvoboditve, o kateri je svoji materi tako topla in upajoče pisala. Takoj po vojni so jo njeni mladinci izkopali in prenesli v Ormož in potem v Mirno peč. Na šol v Mirni peči so vzdali v njen spomin spominsko ploščo. Tamkajšnji šolski pionirski odred nosi ime po tej borki, ki je padla v NOV. Nekaj časa je sodelovala tudi z našima herojema, generalmajorjem Stanetom Potočarjem in Ivanom Kovačičem-Efenkom iz Mirne peči.

Katja je bila nežna in odločna, poštena in dosledna. Skrivnost njene priljubljenosti je bilo njeno tovarištvo in njena odkritosrčnost. Zelo rada se je učila in med drugim končala tudi partijsko šolo v Cerknem. Njena slika bi bila nepopolna, če ne bi omenili tudi njene ljubezni do matere. Bila je najmlajša v družini, ki je bila brez očeta, zato je tem bolj ljubila mamo. Pisala ji je topla in nežna pisma, jo bodrila in slikala srečno prihodnost v svobodi.

Lovci končujejo gradnjo doma

Člani LD Slovenska Bistrica že dlje časa gradijo svoj dom. Glavna dela pa gredo h koncu in pričakujemo, da bo slavnostna otvoritev že prihodnji mesec. Lovci so opravili stotine prosto-

voljnih ur in tako gradnjo pocenili. Dom stoji v gozdu na Zgornji Bistrici in pričarani smo lahko, da bo to za Bistričane nova izletniška točka, ki jo bodo radi obiskovali. -d

OBVESTILO POTROŠNIKOM

Trgovska podjetja v Ptujju sporočajo cenjenim strankam, da od 23. maja 1971 dalje trgovske poslovalnice ob nedeljah in praznikih ne bodo več odprte.

Prosimo potrošnike, da se pravočasno oskrbijo že med tednom z vsem potrebnim blagom.

Ptuj, 14. maja 1971

NA VIDMU MODERNIZIRANA TRGOVINA

V torek je trgovsko podjetje Merkator, poslovna enota Panonija iz Ptujja, izročilo svojemu namenu na novo preurejeno trgovino z mešanim blagom v Vidmu pri Ptujju, pod vznožjem Haloz, kamor gravitira nekaj nad tri tisoč prebivalcev oziroma potrošnikov, ki so sicer že do sedaj kupovali v tej trgovini potrošno blago, zlasti še vsakodnevne življenjske potrebščine.

Trgovsko podjetje Panonija je že nekaj let načrtovalo na Vidmu modernizirati svojo trgovino, ki je pravzaprav edini nakupovalni center za Videm, Pobrežje, Sturmavec ter precejšen del Haloz in krajevne skupnosti Videm.

Trenutno še ne vemo, koliko je trgovsko podjetje Merkator vložilo v modernizacijo trgovine, omenimo pa lahko, da je modernizacija, skupaj z novo opremo veljala kar nekaj deset novih tisočakov, ki jih je podjetje,

kljub temu, da v Ptujju ni bilo novo moderno trgovsko podjetje, zmoglo, kar je vselej vredno vse pohvale. To pomeni, da podjetje ni bilo na podeželje, ki si tako želi modernizacije in predka v svojem kraju, pa prav gotovo lahko prav vamo tudi ureditev potrošnih trgovin, ki še zdalek niso urejene tako, bi lahko bile, kajti prav govine v dokajšnji meri, ko izdatno prispevajo za turni dvig kraja, še zlasti so dobro založene, da tudi lahko potrošniku vse tisto, kar potrebuje.

S tem pa še seveda ni čeno, da si Videmčani ne želijo, da bi v svoj kraj bili tudi novo moderno mopolstrežno trgovino, ki že nekaj časa obljublja govsko podjetje Izbrira Ptujja, ki sicer že ima potno lokacijsko dovoljenje, tudi vse načrte, ki so potni za začetek gradnje.

Pogovor o družbenem dogovoru

V Slovenski Bistrici so naposled le spregovorili o družbenem dogovoru o štipendiranju in kadrovanju. Udeleženci sestanka so bili enotni v misli, da je prav zares zadnji čas, da ta, zelo pereči problem bistriške občine, rešijo v splošno družbeno korist.

Občina se namreč ubada z velikimi kadrovske težavami, urejeno štipendiranje pa

bi lahko v veliki meri izboljšalo položaj.

Dogovorili so se, da bo cijo vodila občinska komisija ZMS, jasno pa je družbenopolitične in delne organizacije ne more stati ob strani. Studen klub v Ljubljani bo pripravil analizo stanja med nami, ki so na študiju v Ljubljani, seveda pa bodo potrebni tudi podatki o tistih, ki so v morja več, ki s dirajo v Mariboru.

Prav bi bilo, da bi do seni izoblikovali že določena jasna stališča, ki bi služila pri formiranju sklada za štipendiranje.

PREKRATKA VARNOSTNA RAZDALJA

Na cesti I. reda v vasi Mihovci pri Veliki Nedelji se je pripetila prometna nesreča zaradi prekratke varnostne razdalje dveh tovornjakov.

Voznik tovornjaka s prikolico Peter Verneker, šofer pri podjetju IMONT Dravo-

grad je peljal večje številne 11-metrskih električnih kablov iz Ptujja proti Ormožu. V Mihovcih je nameraval prehitovati vprego, vendar tega ni storil, ker mu je peljal nasproti drugi tovornjak mobil.

Tik za Vernikerjem je peljal tovorni avtomobil, ložen z luščeno koruzo. Količ je upravljal Ivan Makovec zaposlen pri VZK Ljutomer. Zaradi prekratke varnostne razdalje vozila ni mogel volj hitro ustaviti. S svojim delom avtomobila trčil v zadnji levi blatnik priklopnika Vernekerjevega avtomobila, na katerem zbil luč smernega kazalca zvil blatnik. Da bi zaviral sebe, je Makovec zavlevo in tako s kabino bledel v lesene droge. Pri mu je desni del kabine tislilo nazaj in razbilo trobransko steklo ter odšlo desna vrata. Z avtomobilom pa se je razsulo tudi bližnje 200 kg koruze.

Telesnih poškodb ni bilo. Materialna škoda znaša milijon starih din. Voznik je bila trezna.

TRICA ZADRAVEC

O sivi grozdni plesni in njenem zatiranju

Iz literature, ki mi jo je ubeznivo stavil na razpoloženju direktor znanega zavoda za preučevanje vinogradništva, sadjarstva in vrtnarstva v Geisenheimu ob Reni, profesor dr. Claus, in pa iz knjige Tita Dobrška »Sodobno vinogradništvo« povzeman naslednje ugotovitve, ki jih s tem skušam prenesti našim vinogradnikom.

Siva grozdna plesen, ki jo povzroča glivica *Botrytis cinerea*, je za vinogradništvo izredno škodljiva, če se pojavi takrat, ko vsebujejo grozdne jagode že okrog 65 do 70 sladkornih stopenj po Oechslu. V tej razvojni stopnji grozdja povzroča namreč glivica sive grozdne plesni tako imenovano plemenito (žlahtno) grozdno gnilobo. Žlahtna grozdna gniloba pa je tista komponenta, ki daje belini vinom tisto visoko kakovost, ki je potrebna za uvrstitev v razred vinskih konic.

Glivice sive grozdne plesni, oziroma njeni trosi preživetijo v rozgah vinske trte in napadajo te. Na rozgah vinske trte tvorijo ognjišča, ki poškodujejo ne samo rozge temveč predvsem tudi rodna očesa, tako da ta spomladi ne odženejo in nastajajo takoimenovane mrtve rozge. Čim požene vinska trta, napade ob deževnem ali vlažnem vremenu siva grozdna plesen poganjke, listje in kabrnke.

V ozkih vinogradniških nasadih, ne preveč razrastlih, gostih in bujnih trtah, kjer listje brani dostop soncu in onemogoča redno ter temeljito zračenje trte, napada siva grozdna plesen ob vegetaciji mladice, listje, kabrnke in pa tudi grozdne peclje, uničuje staničevje predvsem

okrog poškodovanih mest, tvori bolezenska ognjišča, da odmirajo celi poganjki.

Podobno rada se razvija siva grozdna plesen neposredno po cvetenju. Če namreč grozdje zaradi slabega vremena dalje časa cvete, se naseljujejo glivice sive grozdne plesni izpod cvetne čašice in od tam okužujejo mlade grozdice.

Od konca julija dalje napadajo glivice sive grozdne plesni tudi že posamezne grozdne jagode, posebno tiste, ki so bile zaradi toče ali pa po senenem črvu poškodovane. Okrog poškodovanih delov še nezrelah grozdnih jagod se razvijajo ognjišča sive grozdne plesni, ki napadejo najprej poškodovane jagode, potem okolišne jagode, pa tudi cele grozde, in povzročajo tako imenovano kisló gnilobo.

Največ škode pa povzroča siva grozdna plesen če in ko napada grozdne peclje. Z uničenjem grozdnih pecljev odpadajo celj grozdi, deloma še predno začno zoreti, največ med časom dozorevanja pa tudi neposredno pre trgatvijo.

Grozdje na »tleh«, ki je odpadlo zaradi napada sive grozdne plesni, zmanjšuje v velikí meri pridelek in povzroča tako vinogradnikom viliko škodo. Ker vinogradniki do pred kratkim niso vedeli, mnogi pa še danes ne vedo pravega vzroka za to škodo, krivijo povsem neupravičeno peronosporo in se čudijo, kako je moglo priti do tega pojava, saj so redno škropili proti peronospori.

Ob času zorenja grozdja pa vse do trgatve se pojavlja vinogradnikom najbolj

opazno siva grozdna plesen. Siva grozdna plesen napada tudi ob tem času najprej grozdne jagode, ki jih je ranil bodisi grozdni sukač, bodisi so bile poškodovane po toči. Od teh se širi na zdrave jagode in kaj kmalu okuži cele grozde, potem okolišne trte in kaj kmalu je okužen ves vinograd.

Kjer se glivica naseli, opazimo kmalu sivo, vatasto plesen. Vsak vinogradnik pozna to plesen, saj so mu ob trgatvi v vlažnih letih znana to plesen, saj se mu ob trgatvi v vlažnih letih pokadi pod nos oblak sivga dima, ko meče plesnivo grozdje v brento. To so trosi, s katerimi je glivica sive grozdne plesni izredno razsipna.

Ko se glivica zaje v ranjene jagode, prodira od tod ob zadostni vlaži v jagodo, kjer s posebnimi encimji ali fermenti povzroči razdejanje celične mreže. Od jagode se širi na jagodo, od grozda na gozd, od trte na trto. Tako dobimo ob trgatvi namesto grozdov le plesnive kepe, v katerih s težavo razločimo kakšno zdravo jagodo.

Najbolj trpijo zaradi plesni sorte s tanko kožico in z zbitimi oblikami grozdov.

Ker plesen uničuje barvilo v jagodni kožici, daje po sivi plesni napadeno rdeče grozdje nelepo, rjavordeče vino. Bela vina iz plesnivega grozdja pa rada porjavijo zaradi oksidaze, ki jo izloča glivica.

Če pa napade siva grozdna plesen grozdne jagode šele takrat, ko imajo te že nad 65—70 sladkornih stopenj po Oechslu, izsrkavajo vlago iz jagod, koncentrirajo na ta način sladkor v grozdju in daje vinu iz tega grozdja značilni priokus. Iz takih na pol suhih jagod se pridobiva izredno dobro belo vino z značilnim priokusom po »botrytisus«. Tako grozdje označujemo kot »žlahtno gnilo«.

Ker pri nas takih vin ne znamo ceniti, vinska trgovina pa ne plača ustrezno višje cene, ki bi vsaj v neki meri nadomestila ca 30 odst. količinski izpad, ki ga povzroča žlahtna gniloba, je v naših razmerah boljše, če vinogradniki podzemajo vse ukrepe za očuvanje svojih vinogradov pred napadom sive grozdne plesni.

Praden pa preidemo na način obrambe proti sivi grozdni plesni, moramo ugotoviti, da je siva grozdna plesen značilna bolezen dobro oskrbovanih vinogradov.

Dokler je našim vinogradom primanjkovalo gnoja vseh vrst, dokler so bili hektarski donosi zelo nizki, je bila siva grozdna plesen le redki pojav v naših vinogradih. Takrat je namreč bila zaradi primanjkovalja

gnoja rast vinske trte skromna, kar je omogočilo dostop sončnim žarkom in vetru, to pa sta naravna sovražnika in najuspešnejša obramba proti sivi grozdni plesni. Konec prihodnjič

Tudi na Tinju se ubadajo s cestnimi križi

Krajevna skupnost Tinje obsega dobršen del južnega Pohorja. Njene »meje« se začnajo nekje za Visolami, končujejo pa visoko v Planini. V Repu, Urhu, Ratkovcu, Malem Tinju, Tinjski gori, Turiški vasi, Poštu, Jurišni vasi, Sodražu in na Tinju prebiva nekaj več kot tisoč ljudi.

Kar značilno je že, da se krajevne skupnosti ukvarjajo s cestnimi problemi, prebivalci tega dela Pohorja pa niso nikakršne izjeme. Pogovarjali smo se s predsednikom tinjske krajevne skupnosti Alojzom Smogavcem, ki nam je povedal, da imajo okoli 14 km »registriranih«

jevena skupnost dobi letno okoli 650 tisoč starih dinarjev, to pa je toliko denarja, da ga je še za vzdrževanje cest premalo. Pred leti so na Tinju obnovili pokopališče, do sredstva pa so prišli tako, da so dve leti »škrtali« pri cestah.

Potem sva spregovorila še o drugi dejavnosti krajevne skupnosti. Ni še dolgo tega, ko so popisali ostarele. Takih, ki so popolnoma nesposobni za delo, je okoli 100, najmanj 30 pa bi jih potrebovalo družbeno pomoč.

Ti problemi pa se bodo zaostrovali iz leta v leto. Mladi odhajajo in le poredko se vračajo v hribe. Največ si jih

cest, ki jih morajo vzdrževati, jih pa je še prav gotovo več.

Cesto, ki se vzpenja iz doline in se vije naprej proti Trem kraljem, oskrbuje bistriška krajevna skupnost, zavoljo nje pa je bilo povedano nič koliko hudih besed. Prav zares je na nekaterih mestih v zelo slabem stanju in še kako potrebna popravila. Nekateri so celo govorili, da bo mariborsko avtobusno podjetje ukinilo progo zaradi slabe ceste, predsednik pa nam je povedal, da to ne bo držalo, vsaj uradno o tem še nihče ni govoril.

Prebivalci Jurišne vasi, ki še edina nima speljane ceste, so se že dogovorili, da bodo uvedli samoprispevek, ki je v naših krajevnih skupnostih najbolj pogosta oblika pridobivanja sredstev. Vsaka hiša bo prispevala po 50 starih točakov, verjetno pa bodo morali primakniti še kaj več.

Alojz Smogavec nam je tudi povedal, da tinjska kra-

je poiskalo delo v IMPOLU, nekateri pa so odšli še dlje, tudi v tujino, čeprav zemlja vendarle ni tako slaba, da ne bi dajala kruha.

Morali bi razmišljati tudi o turizmu. Na Tinju so se včasih radi ustavljali planinci, ki pa jih je v zadnjih letih manj, zato bo potrebno premišljevat, kako zadržati motorizirane goste. Samo Tinje je prijetna vasica, zgodovinarji bi lahko povedali še mnogo več zanimivosti, od keltskih časov pa do turških napadov, tudi okolica lahko obiskovalcu ponudi vse lepote. Nekaj privatnih sob sicer imajo, vendar so vse preveč anonimne. Vaščani bodo morali »za dobro ime« storiti še veliko, bolj bodo morali misliti na jutrišnji dan, misliti na to, kako bi v svoj kraj pripeljali ljudi, ki si želijo pohorskih lepot in miru. Ponuditi sveži pohorski zrak, pa je le malce premalo.

OBVEŠČAMO PREBIVALCE

naselij Hajdina, Apače, Njiverce, Lovrenc, Kidričevo in druge, da sta novozgrajeni električni vod in jamborska transformatorska postaja za farmo nesnic pri Kidričevem od dne 14. maja 1971 pod napetostjo.

Plezanje po drogovi in dotikanje vodnikov je nevarno za življenje.

Elektro Maribor, enota Ptuj

AKTIVNI PREBUKOVČANI

Člani strelske družine »Jesen« iz Spodnjega Prebukovja na Pohorju so že nekaj let med najbolj uspešnimi v bistriški občini. Udeležujejo se vseh občinskih tekmovanj in le malokdaj se pripetijo, da bi ostali praznih rok. Letošnje leto so bili še posebej uspešni, saj so zmagovali lige strelcev, v kateri so nastopale vse najboljše strelske družine.

Poleg tega pa Prebukovčani vsako leto prirejajo tekmovanja, ki je kombinacija teka in streljanja. Tradicionalna srečanja so sicer bolj internega značaja, saj nastopajo vedno le tekmovalci domače družine, pa ekipe lovcev, mladincev in gasilcev. Seveda je to najboljša priložnost, da »razčistijo« medsebojne račune. Presenetljivo imajo že nekaj let največ uspehov — najstarejši. Pred letošnjim spopadom sta bili »papirna favorita« ekipe SD Jesen I in II. Mimogrede so sklenili tudi nekakšno stavo, ki naj bi bila bolj v tekoči obliki. V I. ekipi so bili starejši tekmovalci, druga pa je

imela kar dve »zveneči« imeni. Zanj sta namreč nastopala državni prvak in reprezentant med judoisti Stanko Topolčnik in slovenski prvak Stanko Rebernak. Se enkrat pa smo se lahko prepričali, da mladost vedno le ne zmaguje. Mlajši nasprotniki so 2300 metrov dolgo progo res pretekli v rekordnem času, toda kaj, ko je bilo potrebno med potjo preizkusiti še kakšno drugo spretnost, v mislih imamo namreč streljanje na tarčo, pa v balone in metanje ročnih granat. Pri tem pa so bili starejši člani nepremagljivi in so zanesljivo zmagali. Favoriti iz druge ekipe pa so se morali zadovoljiti celo s petim mestom in plačati izgubljeno stavo. Skupno je nastopilo sedem ekip, ki so se razvrstile tako: 1. SD Jesen I. 461 točk, 2. SD Jesen III. 354 točk, 3. Lovci 319 točk itd.

Slavje na Prebukovju je bilo prav zares prisrčno, domačine pa moramo za dobro organizacijo pohvaliti.

Koprivničani na vrhu

V okviru sodelovanja bratskih občin Čakovec, Koprivnica, Ormož, Ptuj, Varaždin in Slovenska Bistrica se sprejemajo tudi športniki. V Koprivnici so se pomerili šahisti, doseženi pa so bili naslednji rezultati: Slovenska Bistrica — Ptuj 4:2, Koprivnica — Čakovec 2,5:3,5, Varaždin — Ormož 5:1, Ptuj — Ormož 5:1, Čakovec — Varaždin 4:2, Slovenska Bistrica — Koprivnica 2,5:3,5, Koprivnica — Ptuj 4:2, Varaždin — Slovenska Bistrica 4,5:1,5, Čakovec — Ormož 4,5:1,5, Čakovec — Ptuj 4,5:1,5, Ormož — Slovenska Bistrica 3,5:2,5, Koprivnica — Varaždin 4:2, Ptuj — Varaždin 4:2, Koprivnica — Ormož 5,5:0,5, Čakovec — Slovenska Bistrica 3:3. Prvo mesto so tako osvojili Čakovčani, ki so zbrali 19,5 točke, prav toliko pa jih imajo tudi drugouvrščeni Koprivničani. Varaždin je tretji

s 15,5 točke, Ptuj četrti in ima 14,5 točke, Bistričani pa so zbrali le točko manj. Zadnji so Ormožanci s 7,5 točke.

V skupnem seštevku tekmovanja za prehodni pokal bratstva in prijateljstva je vrstni red naslednji: 1. Koprivnica 37, 2. Čakovec 36, 3. Ptuj 29,4, Varaždin 22,5, Slovenska Bistrica 16,6, Ormož 8 točk. Ekipe pa tekmujejo tudi za pokal pokrovitelja — tovarne IMPOL, kjer je vrstni red naslednji: 1. Koprivnica 20, 2. Čakovec 19, 3. Ptuj 16, 4. Varaždin 13, 5. Slovenska Bistrica 10, 6. Ormož 6 točk. Tekmovanja bodo končana s srečanji vojaških starešin, ki bo v Varaždinu in z avto rallyjem, ki ga bodo priredili Bistričani. Zaenkrat ostajajo največji favoriti za osvojitve obeh pokalov Koprivničani in Čakovčani. -d

CENE V ORMOŠKI

»ZELENJAVI«

Suhe slive 6,00, cvetača 5,00, kislja repa 3,00, ananas 8,00, krompir 0,90, čebula 2,50, rdeča pesa 1,50, solata 6,00, ohrovt 3,50, zelje 3,00, fižol 4,00, česen 10,00, kisljo zelje 3,00, jabolka 4,80, banane 6,00, oranže 5,00, limone 5,40, pšenica 1,35, koruza 1,35, prosena kaša 3,40, ječmena kaša 2,20, jajčka 0,35. -FK-

CENE V PTUJSKI

»POVRTNINI«

Suhe slive 5,30, cvetača 7,00, krompir 1,10, čebula 2,60, rdeča pesa 2,50, solata 13,00, ohrovt 3,50, zelje 3,20, fižol 6,50, česen 8,00, kisljo zelje 3,00, jabolka od 3,50 do 5,00, banane 6,00, oranže 5,00, limone 5,30, pšenica 1,70, koruza 1,70, prosena kaša 3,40, ječmena kaša 2,16, jajčka 0,40. -FK-

Temeljna izobraževalna skupnost Ptuj

razpisuje za šolsko leto 1971-72 naslednje štipendije:

- 3 na pedagoški akademiji ali naravoslovno matematični fakulteti, skupina matematika — fizika;
- 3 na pedagoški akademiji, skupina slovenski — nemški jezik;
- 3 na pedagoški akademiji, skupina defektologija;
- 1 na filozofski fakulteti, skupina psihologija;
- 5 na srednji vzgojiteljski šoli.

Prošnji kolkovani z 1,00 dinarjem je treba priložiti:

- prepis šolskega spričevala za šolsko leto 1970-71 ali potrdilo o opravljenih študijskih obveznostih z navedbo poprečnih ocen;
- potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov;
- potrdilo o dohodkih staršev v zadnjem letu in potrdilo o prejemanju otroškega dodatka;
- izjavo, da ne prejema drugih pomoči ali štipendije.

Dohodki na člana družine ne smejo presegati 600,00 din mesečno.

Prošnjo je vložiti najkasneje do 20. junija 1971 na temeljno izobraževalno skupnost Ptuj, Trg mladinskih delovnih brigad št. 1.

Prepozno prispelih, nepopolnih in prošenj brez prilog ne bomo upoštevali.

KOMISIJA ZA ŠTIPENDIJE

UČENCI POSEBNIH OSNOVNIH ŠOL SO TEKMOVALI

Na bistriškem stadionu so v soboto spoprijeli učenci posebnih osnovnih šol iz Račic kot 60 tekmovalcev se je poven na Koroškem, Maribora in Slovenske Bistrice. Nastopili so dečki in deklice, nekateri med njimi pa so dosegli tudi zelo dobre rezultate. Tekmovanje v Slovenski Bistrici je služilo za

izbor najboljših, ki bodo nastopili v Novi Gorici. Več kot 60 tekmovalcev se je pomerilo v atletiki, nogometu ter v igri med dvema ognjema.

Bistričani so tekmovalje priredili vzorno in zaslužijo vsa pohvala. -d

NESREČA NE POČIVA

Pretekli teden so se zdravili ali se še zdravijo v ptujski bolnišnici naslednji ponesrečenci:

Ivan Zihner, Mezgovci 43, lažja poškodba; Franc Kumber, Pristava 8 a, lažja poškodba; Alojz Polanec, Placar 35, lažja poškodba; Cecilija Rimele, Krčevina 14, lažja poškodba, Boštjan Križanec, Sestrže 31, lažja poškodba; Stjepan Holjavec, Brinje 5, lažja poškodba; Stanka Kovačič, Statenberg 55, lažja poškodba; Alojz Javernik, Spodnje Jablane 20, lažja poškodba; Rudolf Čeh, Drstelja 34, lažja poškodba; Vjekoslav Dragonič, Gorjanci 54, lažja poškodba; Janko Breznik, Selo 47, lažja poškodba; Ana Ljubec, Markovci 88, lažja poškodba; Ida Čagan, Zamanci 6, lažja poškodba; Sonja Kuri, Derbetinci 32, lažja poškodba; Janez Tur, Gerečja vas 32, lažja poškodba; Marjan Krof, Krivica 43, lažja poškodba; Alojz Korez, Jelovince 3, lažja poškodba; Stje-

pan Feruč, Mala Pačetina 23, lažja poškodba; Marija Bezjak, Podgorci 58, lažja poškodba, Alenka Valentin, Ciril-Metodov drevored 6, Ptuj, lažja poškodba; Rozalija Hojzar, Senešci 27, lažja poškodba; Zlatko Himelrajh, Skorba 2, lažja poškodba; Robert Kešpet, Kungota 47, lažja poškodba; Anton Bobnar, Gomila 18, težja poškodba; Ludvik Šandor, Malstrova 11, lažja poškodba; Ludvik Plavec, Loperšice 15, lažja poškodba; Stefica Novič, Podbreznica 38, težja poškodba; Franc Rep, Gradisce 4, lažja poškodba; Ana Murko, Sele 10, lažja poškodba; Katarina Sprah, Zgornja Pristava 6, lažja poškodba; Ivan Zebe, Skorba 68, lažja poškodba; Alojz Rajter, Kolodvorska 5, Domžale, lažja poškodba; Alojz Petrovič, Preša 22, lažja poškodba; Josip Kunštek, Benkovec 1, lažja poškodba; Evald Krajnc, Zgornja Hajdina 7, lažja poškodba; Franc Ribič, Reševa 17, Ptuj, lažja poškodba. -FK-

»Pesem družni srca«

Spomnimo se prisrčnega nastopa pionirjev osn. šole Uttoro utea iz madžarskega mesta Szombathely, ki je bil lansko leto ob tem času v Ormožu. Kot vsako resnično prijateljstvo, se tudi to nadaljuje. Leto je naokoli in madžarski prijatelji spet prihajajo v Ormož. Naštudirali so skupen program z osnovno šolo in nižjo glasbeno šolo Ormož ter bodo tako skupaj nastopili jutri, v petek, 21. maja, ob 19. uri v ormoški kinodvorani. Lansko srečanje pionirjev Ormoža in Szombathelya je bilo pod geslom Pesem družni srca in tako bo tudi letos. jr

PO PRETEPU PODLEGEL POŠKODBAM

Ponoči 12. maja je prišlo do medsebojnega obračuna med Ivanom Kokotom in Hrastovca 73 pri Zavrču in Mihaelom I. prav tako iz Hrastovca. Ivan in Mihael sta se najprej sprla, nato pa se je vnel pretep, v katerem je Ivan Mihaela z nožem vrezal po obrazu. Mihaelov sin B. I. je nato zgrabil motiko in vinogradniški kol. Oba z očetom sta Kokota pretepla in ga hudo telesno poškodovala. Kokota so pri peljali v ptujsko bolnišnico kjer je ponoči med 12. in 13. majem poškodbam podlegel. Zaradi ureka čez obraz je Mihael I. prav tako iskal zdravniško pomoč v ptujski bolnišnici. Omeniti je treba da je med obema omenjenima družinama že dal časi vladalo sovraštvo, nakar je nazadnje prišlo med član teh družin do krvavega obračuna. Mihaelov sin B. I. je starejši mladoletnik, sta 16 let. -FK-

začetkom novega šolskega leta

Vojaški internat za srednješolce

Ljubljani

odredbo državnega senata za narodno obrambo v Ljubljani ustanovljen vojaški internat, ki bo začel delovati z začetkom šolskega leta 1971-72. V njem bodo stanovali učenci srednjih šol, ki se obvežejo, da bodo po končani srednji šoli v vojaško akademijo ali vojaškem internatu, bomo obiskovali redne srednje šole v Ljubljani: gimnazijo, strojne, elektrotehniške, kemične gradbeno ali geodetske šole. Učenci, ki bodo učenec v vojaškem internatu, urejeno vodstvo vojaškega internata. Torej ne bo posebne vojaške gimnazije ali druge vojaške šole, ampak bo za vse zagotovljena vsestranska preskrba v internatu, pa se bodo med svojimi vrstniki v rednih šolah. Učenci bodo v vojaškem internatu vsestransko preoblikovani. Takoj pri sprejetju bodo dobili brezplačno popolno delovno in praznično obleko ter obutev, vse druge pripomočke vključno s šolskimi, telovadno opremo in podobno.

Prehrana bo tudi urejena v internatu. To bo zajtrk, kosilo, večerja in odvisno od šolskega turnusa dopoldanska ali popoldanska malica. Denec bo lahko dobil še dodatno malico.

MA PŠENICA POSLUH?

Nikar se ne muzajte — staro indijsko izročilo trdi, da rastline hitreje rastejo, če jim predvajamo glasbo. Stara izročila pa mnogokrat izpričujejo resnico.

Kanadska biologa M. Meunier in P. Weinberger poskušata, da sta seme zimske pšenice radeau in letne marquis izpostavila med klitjem s frekvencami 300 Hz, 1250 Hz, 5 kHz in 12 kHz. Po enem tednov kasneje sta kontrolirala rezultate in ugotovila pri marquis pšenici, ki je bila izpostavljena 5 kHz dvojno velikost rasti in 250 odst. težji korninski sistem.

Presenečenje pa šele sledi: rastline iz semen, ki so bile izpostavljene ostalim frekvencam, so zrastle tako, kot da se ni nič zgodilo. Pšenica torej ima »posluš« — zakaj in kako, pa kanadska biologa še ne zna razložiti. Bomo hodili z žvižgati na polje za večje žetonske donose?

učenci sodelovali v različnih kroških ali sekcijah. Zraven tega pa bo vsak učenec letno obiskoval ustrezno število opernih, dramskih in baletnih predstav, koncertov resne in zabavne glasbe, športnih prireditev in seveda vsak mesec tudi določeno število kinopredstav.

Vsak učenec prejme redno vsak mesec tudi določene denarne prejemke za svoje osebne drobne stroške.

Zivljenje učencev v internatu bo torej organizirano približno kakor v drugih dijaških domovih. Ne bo nobenih posebnih vojaških dejavnosti razen dobre in vsestranske vzgoje in oskrbe. Poglavitna dolžnost učencev bo učenje, morali pa se bodo podrediti določenemu redu v internatu, kar je normalno za vsako podobno ustanovo, v kateri živi in dela več ljudi.

JE NAKAZAL SMER VOŽNJE?

Voznik osebnega avtomobila Ivan Munda, avtomehaničar, zaposlen pri cestnem podjetju Maribor je peljal iz Ptuj v Ormož. V Cvetkovicah je pred hišo št. 51 skrenil z leve na desno stran cestišča, ker je nameraval peljati na dvorišče. Trdi, da je pred zavijanjem dal levi smerokaz. V tem času je za njim pripeljal voznik osebnega avtomobila Jože Stolnik, klepar iz Ljutomer, in nameraval prehiteti. Pritisnil je na plin ter krenil iz desne na levo. Trdi, da je Munda nakazal smer vožnje šele takrat, ko je že začel zavijati. Munda je že pripeljal s prvimi kolesi na dovoz, ko je Stolnik s prednjim delom avtomobila trčil v Mundov avto ter ga zbil v jarek, kjer je na kolesih obstal.

Telesnih poškodb ni bilo. Materialna škoda znaša 750 tisoč starih din. Alkotest je pokazal, da sta voznika bila trezna.

W. Sommerset Maugham:

Sveti plamen

V dramatičnega angleškega dramatika Maughama SVETI PLAMEN je predvsem mojstrsko podana vedno aktualna tema o problemu, ali je človek opravičen rešiti sočloveka muk življenja in mu iz usmiljenja zadati prijetno smrt. Rafinirana zgradba dejanja, silna dramatična napetost in skoraj detektivski zapletljivi so sestavni deli drame.

Dejanje se godi v angleški aristokratski hiši, kjer živi lady Tabretova s svojima dvema sinovoma Mauriciem in Colinom. Prvi je letalski častnik in se je ponesrečil pri padcu iz gorečega aviona, tako da je hrom, drugi pa je posestnik afriških plantaž in na daljšem dopustu v rodni hiši. Prvi sin, letalec, je poročen z mlado in lepo ženo, ki ga veže nanjo velika ljubezen. K domačemu krogu spada njegova bolniška strežnica, sestra Waylandova, hišni zdravnik dr. Harvester in nekdanji oboževalec stare gospe Tabretove, major Liconda.

Ne da bi moč slutil, ljubivi brat Colin njegovo ženo Stello in ona njega. Sestra Waylandova pa skrivaj ljubi zaupanega ji bolnika. Mož trpi, ker ne more dati ženi več tiste ljubezni, ki ju je družila nekdanj. In, ko preživi v prvem dejanju krizo take bolečine, ki ga pritira do obupa in celo do solz, se Stella, ki ga sicer vara, a je napram njemu iz resničnega sočustvovanja in usmiljenja vedno dobra in ljubezniva — zgrozi in uvidi, da na tak način ne bo mogla več dolgo živeti z njim. To prizna svojemu ljubimcu in išče pri njem pomoči in izhoda, kajti

Stella pričakuje otroka, sad njune nedovoljene ljubezni.

V drugem dejanju izvemo, da je ponoči Maurice nenadoma umrl. Hišni zdravnik trdi, da zaradi naravnih posledic — najbrže embolije — sestra Waylandova pa izreče sum, da je bil zastrupljen. V svojem ljubosumju indirektno krivi Stello, češ da je dal nekdo bolniku preveliko dozo uspavalnih praškov in dokazuje, da jih bolnik sam ni mogel vzeti, ker ne more hoditi. Nastane vprašanje: kdo je morilec? Sestra vztraja pri tem, da bo javila slučaj oblastem, kajti zdravnik i drugi ne verjamejo v zločin. Zdravnik se brani izvršiti obdukcijo trupla, a ker sestra preti z oblastmi in pritira konflikt do vrha — s tem da razkrije Stellino skrivnost o otroku — spregovori končno mati in pove resnico. Spoznala je, da bo prej ali slej izvedel za ženino nezvestobo in da ga čaka huda bolečina z odkritjem, da mu jo je vzel lastni brat. Ker mu je nekoč objubila, da mu bo pomagala narediti konec, če bi mu postalo življenje neznosno, je to storila prej, preden je izgubil iluzije o svoji družini in zakonu. Zdravnik in bolniška sestra se ob materini žrtvi končno vdata in podpiseta mrtvaški list.

Premiera tega nadvse zanimivega dela, v katerem igrajo v glavnih vlogah S. Aličeva, A. Bajgotova, O. Fričeva, L. Kostanjevec, M. Vauptič, M. Sneider in D. Kopušar, bo v soboto, 22. maja 1971, ob 19.30 v ptujskem gledališču.

Uprizoritev je pripravil režiser Peter Malec. MP

DELFIN V VOJAŠKI SUKNJI

»Saigon, 4. januarja 1973 — Križarko US Little Rock je v vodah Haifonga uničila eksplozija atomske bombe. Preživelihi ni.«

Tako časopisno vest si je pred tremi leti izmislil v svojem znanstveno-fantastičnem romanu francoski pisatelj Robert Merle. Toda glej, 4. januarja 1971 se je resnica že močno približala pisateljevi domišljiji.

V romanu »Žival s človeškim umom« je Merle opisal zdrsirana delfina Ivana in Bessie, ki sta nastavila atomski naboj pod trup ameriške ladje. Ameriška mornarica pa v Saigonu v resnici uri tri delfine. Za te živali vemo, da imajo izredne umske sposobnosti, s katerimi že nekaj časa preseščajo znanstvenike.

Pentagon seveda skriva nalogo, ki so zaupane trojici vietnamskih delfinov. Časnikarjem je suhoparno izjavil, da so omejene na »opazovanje in odkrivanje

sovražnikove aktivnosti« Za to formulacijo pa se lahko skrivajo prav neverjetne stvari. Znano je namreč, da je narava obdarila delfine s čudovitim sonarjem, ki jim omogoča, da npr. ločijo košček aluminija od kosa bakra, da razlikujejo kovinske predmete tudi po velikosti in obliki, da po kolvinski znački, vdeleni v trup ameriških ladaj, ločijo ladje svojih gospodarjev od ladaj tujih držav...

Delfini se v morju tudi čudovito orientirajo. Vojaškim potapljačem, diverzantom-žabam, služijo za »pse čuvaje«, vodijo jih do cilja, jih po opravljeni akciji pripeljejo varno nazaj v oporišče ali na ladjo. Še več, kot v Merlovem romanu lahko tudi v nekaterih primerih zamenjajo človeka. Že zdaj bi jim lahko na telo pritrdili eksplozivni naboj ter jih kot nekake kamikaze poslali pod sovražnikovo ladjo.

TOVARNA GUMIJEVIH IN KOVINSKIH IZDELKOV — SERVISI

»SIGMA«, PTUJ,

Rajšpova ul. 13 razpisuje za leto 1971 naslednja prosta učna mesta:

1. orodjarji	5
2. kovinostrugarji	4
3. rezkarji	4
4. brusilec	1
5. avtomehaniki	10
6. avtoličarji	2
7. avtokleparji	5
8. avtoelektričarji	2
9. trgovec avtomateriala	1
10. gumarji	5

POGOJI: končna osemletka, prednost imajo kandidati z boljšim šolskim uspehom. Učenci — gumarji se šolajo v gumarski šoli v Kranju in jim zraven mesečne nagrade podjetje plača še stiške šolanja. Podrobnejše informacije lahko dobijo kandidati v splošnem sektorju v podjetju dnevno od 7. do 8. ure, razen ob sobotah.

Prošnje je vložiti na gornji naslov najpozneje do 10. junija 1971 in je tem priložiti kratek življenjepis in mnenje šole. Prošnje se ne kolkujejo.

Soba 184

SLAVA RAKOVA

Proti jutru gre. Rahlo se je že pričelo svitati in Jovanka, ki sem jo sinoči posebej prosila, naj me zjutraj ob štirih, ko bo šla dežurna v kuhinjo, spusti iz sobe, ni pozabila name. Moram biti sama, moram biti tu, moram razmišljati. Izpiti so že za menoj. Kako čuden občutek je v meni, toda ne zaradi izpitov, nekaj drugega je. V šoli so me zdaj mi že z ženo profesorji veselo pozdravili, profesor fizike, ki ga še nisem poznala, pa je včeraj začudeno obračal moj indeks, ko sem mu ga po končanem izpitu dala, da napiše v njegov zadnji oceno.

»Koliko časa ste se pripravljali? V mladosti najbrž niste imeli možnosti za šolanje, kajne? Svetujem vam, da se res posvetite študiju, če imate možnost. Nič zato, če bodo malo trpele gospodinske dolžnosti, poplačani boste.«

Torej ni vedel, kdo in kaj sem. Zaenkrat mislim, da vedo le štirje profesorji in nekaj uslužbenk. Blagajničarka je brez besed napisala na račun moje ime in naslov, ki jasno pove, da sem kaznjena. Ta naslov, ta oznaka, je usodni žig, žalostno spremstvo izobčencev. Vidim, da si te zapomni vsak, ki te vsaj enkrat vidi in zve, da si kaznjena, torej lahko celo zločinec. Zapomni si ne samo tvojo zunanost, temveč vsako podrobnost o tebi. To mi mora biti v svarilo in opomin, da se mi ne bo dogajalo, kar se dogaja nekaterim, ki skrivajo svojo preteklost in se bojijo, da bi kdorkoli izvedel, da so bile kaznovane. Ljudje pa to kljub temu zvedo in potem prav zato pride do tega, da ti ljudje ne zaupajo več.

Tudi na poti iz mesta sem prvi večer doživela nekaj zelo zani nivega. Z istim avtobusom se je peljala tudi skupina dijakov v družbi profesorja. Bili so zelo živahni, posebno dekleta, gledali so skozi okna in klepetali.

»Foglejte, tovariš profesor, tista velika graščina, ki ste nam pripovedovali o njej, se že vidí.«

»Ja, tam bi pa ne bil rad. Tam je kaznilnica,« je odgovoril profesor.

Dekle ki je sedelo zraven mene in je imelo veke namazane s črno barvo ter ves čas zapirala oči in spraševalo sošolce, če se ji barva dovolj vidi, je nenačoma oživele.

»Da, jaz sem jih že videla. Oh, kako strašne so! Vedno morajo delati, hoditi skupaj in nič, prav nič ne smejo govoriti.«

V pogovor so se vključili še drugi in skoraj bi se mi izšli besje, toliko groznih stvari sem izvedela o nas. Kako smo obtežene, kako sme grde, kaj vse počno z nami in kaj vem, kaj že vse. Dekle

ob meni je še enkrat zaprla črno namazane oči.

»Jaz bi... ne vem, kaj bi storila, če bi se me katera tistih dotaknila. Mislim, da bi se morala takoj okopati, pa bi še čutila madež na sebi.«

»Tudi sedaj ti ne bi škodilo, če bi se umila,« bi ji kmalu rekla, vendar sem molčala. Dekle se je prav tiščalo k meni, ker sem precej obilna, avtobus pa je bil poln. Ni pomislila, da bi lahko bila ženska, ki sedi ob njej, ena tistih, ki lahko človeka samo omadežujejo.

Ob vratih je slonel sprevednik Janez, ki mora biti tod doma, ker ga večina potnikov kliče po imenu, in poslušal pogovor. Tudi on me pozna. Ko sva z vzgojiteljico prvič hodili k izpitu, me je vsakokrat videl, pokramljal z vzgojiteljico, ki se vsak dan s tem avtobusom vozi v službo, in nama smeje dal vozovnici. Ko me je sedaj zagledal samo; mi je prav tako smehljaje dal vozovnico, mi veselo pokimal in vprašal: »Zopet izpiti?«

Ko je zdaj med pogovorom mladine o nas slonel ob vratih, mu je na ustih igral posmeh. Večkrat me je pogledal in se mi vsakokrat prijazno, spodbujajoče nasmehnil. Še pred vasjo pod hribom sem vstala.

»Boste mogoče ustavili pred posestvom, da mi ne bo treba iti tako daleč?« sem vprašala Janeza.

»A, pri dekliskem domu!« se je tedaj oglašil šofer, ki sem ga videla danes prvič. »Bomo, bomo, če bi radi tam izstopili. Fejst punce imate gor. Včasih bi jih morali malo spustiti na prostost, da bi se malo razvedrile. Presneto jim mora biti dolgčas, ko nimajo nobene tolažbe.«

»Če bi bili vi šofer pri nas, bi jih kaj potolažili? Sicer pa jih včasih tudi izpustijo.«

»O, ha, ha, to pa to! Potolažil bi jih že, tiste mlade, luštne. Toda izpustite jih pa ne, to pa dobro vem.«

Zdaj sem stala tik ob Janezu. Spogledala sva se in se oba glasno zasmejala. Šofer se je za trenutek ozrl, naslednji hip pa je že ustavil pred kaznilniškim posestvom.

»Lahko noč. Ja, če jutri zopet greste, vas bomo opoldne tukaj vzeli gor, da vam ne bo treba pešačiti do vasi.«

»Grem, jutri in pojutrišnjem. Hvala in lahko noč.«

Avtobusna vrata so se zaloputnila, en svet je ostal za menoj, pred menoj pa se je odprl drug, tisti, ki v njem živim. V katerem se čutim bolj doma? Vsekakor si mi zdi, da v tem, v tej moji sobici, ko sem sama, tako sama. Takrat sem najmanj sama.

Da, saj se čutim nekoliko srečna tudi v šoli. Tam med profesorji, posebno pri profesorici, ki se mi zdi res kot nekakšna duhovna mati in sva se po končanih izpitih temeljito pogovorili predvsem

o mojem nadaljnjem izobraževanju. Tam se mi zdi, da je moj drugi dom. Toda to je sedaj daleč, tako daleč in...

Le kaj mi je naenkrat? Te vrstice do sem sem napisala danes zjutraj, polna neke vedrine in poleta, sedaj pa mi je naenkrat tako hudo. Jokala bi. Položila bi glavo nekam v temo in jokala, jokala. Vse je naenkrat prazno, ničesar ni več. Taka velika praznina je okoli mene. Nekaj sem nekje izgubila, toda ne vem, kaj. Zavedam se, da to ni oseba, živi človek, nekaj drugega, lepega je. Tako nemirna sem postala. Če bi mogla ven, se mi zdi, da bi bežala, bežala nekam daleč...

Misliti moram na kaj drugega. Saj mi je bilo tudi pred izpiti nekoliko tesno, toda ko sem izstopila na mestni avtobusni postaji, je postalo vse enostavno in lahko. Tako mirna sem bila, niti trohice najmanjšega nemira ni bilo v meni in smejala sem se, ko sem videla mlade fante, kako so pred pismeno matematično nalogo požirali tablete za pomirjenje. Čeprav sem ga prav pri pismeni matematični nalogi polomila, me ni vznemirjalo prav nič in sem oceno popravila pri ustnem izpitu.

In danes? Če bi sedaj morala k izpitu, bi najbrž ne odprla ust, kakor sem videla, da se je zgodilo dekletu, ki ji je pri izpraševanju profesor povedal odgovor in ji rekel, naj samo ponovi za njim, pa ni mogla. Pismeno nalogo je opravila odlično in vsi smo vedeli, da snov zna. Kaj je to? Odkod nemir in praznina? Grem gledat televizijski spored, mogoče bo boljše.

Zopet sem tu. Le kratek čas sem bila tam med ženskami. To je šele zoporno, to čestitanje in navidezno, lažno priznanje. Stran! Stran od mene vsi in vse! Hočem biti sama, sama!

GORIŠNICA

23. maja španski film NE-USTRAŠNI MASČEVALEC. LJUTOMER

22. in 23. maja nem.-jug. film BELI VOLKOVI; 26. in 27. maja ameriški film MOJ PRIJATELJ BEN. PTUJ

20. maja italijanski film LJUBEZENSKA ZGODBA; 21. maja angleški film SVETNIK PROTI MAFLJI; 22. in 23. maja ameriški film MOZ. IMENOVAN POGUM; 25. maja nemški film PRIDI, PRIDI LJUBA MOJA; 26. maja italijanski film LEGIJA PREKLETIH. SLOVENSKA BISTRICA

20. maja ameriški film JAMES BOND — KASINO REKA; 21., 22. in 23. maja ruski film VOJNA IN MIR. I del; 25. in 26. maja film INTERLUDI.

TOMAŽ PRI ORMOŽU

23. maja ameriški film MATT HELM LJUBI IN UBLJA.

XV. JUBILEJNI POHOD PO »POTEH PARTIZANSKE LJUBLJANE«

Tekmovalnega dela pohoda po »Poteh partizanske Ljubljane«, ki je bil v nedeljo, 9. maja, so se poleg številnih ekip iz cele Slovenije udeležili tudi tekmovalci iz Ptuja in Markovec.

V najtežji kategoriji partizanske marše za moške, kjer so zmagali tekmovalci celjskega Kladivarja, to je v teku na 25.000 metrov, se je prva ekipa Partizana Markovci v postavi (Janez Mežnarič, Alojz Vršič, Janko Slameršak) uvrstila na 11. mesto s časom 2.06.10. Druga ekipa Markovčanov je bila dva in dvajseta, pripadniki ptujske garnizije pa so pristali na 29. mestu. Če upoštevamo, da je startalo 59 ekip, od katerih niso prišle vse niti na cilj, je uspeh vseh treh ekip dober.

V teku na 8000 metrov za ženske so prav tako zmagale tekmovalke iz Celja. Markovčanke so pristale na 7. oziroma 8. mestu, ker so tudi tu imele Markovčani dve ekipi.

V moški štafeti zmagala je skupina ostale organizacije pripadniki JLA iz Ptuja, s svojimi bronasto plaketo. V kategoriji športnih organizacij je zasedel Partizan Ptuj 14. mesto, Partizan Markovci pa 19. mesto. Zelo dobro tekla ženska štafeta Partizana Ptuj v postavi (Nežica Vrbl, Nadja Vrbl, Olga Debeljak) in v skupini atletskih organizacij zasedla 5. mesto. Markovčanke so v tej kategoriji to je 3x600 metrov zasedle 7. mesto.

Ptujčani so sodelovali kot mestna reprezentanca tudi v teku prijateljstva. Tu je na 4220 metrov dolgi progi zmagal znani tekač iz Beograda Dane Korica. Sodelovalo je čez 100 tekačev iz desetih držav. Boris Zohar iz Ptuja je zasedel 82. mesto, Tomček Stanjko 89., Habjanič iz Pevlehnika pa je pristal na 100. mestu. Kot ekipa so bili Ptujčani trideseti in pustili za seboj še Trbovlje, Velenje in Švicarje iz Laussana.

JUGOBANKA

LJUBLJANA, Titova 32

LJUBLJANA, Celovška 106

CELJE,

Titov trg 7

ŠE ENA NOVOST PRI JUGOBANKI:

SVETI VARČEVALCEV PRI POSLOVNIH ENOTAH BANKE

VI. Redni zbor članov JUGOBANKE je 25. februarja 1971 sprejel novi statut JUGOBANKE, ki določa ustanovitev svetov varčevalcev.

Z uvedbo načela samoupravljanja v vprašanjih varčevanja se razširjajo pravice varčevalcev, ki imajo hranilne vloge pri JUGOBANKI.

Varčevalci bodo na ta način dobili priložnost vplivati s svojimi pripombami in predlogi na politiko in način poslovanja s hranilnimi vlogami v JUGOBANKI ob upoštevanju načela demokratičnosti in čuvanja poslovne tajnosti.

Podrobnejša pojasnila o tem vprašanju bodo objavljena v naših prihodnjih obvestilih.

Rodoljub ali narobe Katon

(120-letnica smrti slovenskega in hrvaškega pesnika Stanka Vraza)

bil bogat kmet, je bil za svoj čas zelo izobražen in celo šolski nadzornik. V šolo je hodil v Svetinje in Ljutomer, kjer je bil za župnika narodni buditelj in njegov sorodnik Mihael Jaklin. Ko je končal ljutomersko travniško, se je vpisal v mariborsko gimnazijo, vendar je že prvo leto zaradi neznanja nemščine padel. Vzrok je bila nemogoča šolska politika, ki je že s prvim razredom gimnazije začela s popolnim znanjem nemščine in se je samo v tem jeziku poučevalo. Kako se naj podeželski slovenski šolar tu enači z nemškimi oziroma nemškutarskimi sinovi! Da bi to vsaj malo olajšal, je v Ptuj ustanovil Anton Kremlj, štajerski zgodovinar in močan nasprotnik nemštva, privatno šolo, imenovano »ptujška univerza«, kjer je pripravljali dijake iz Slovenskih gor in Halož za vstop v mariborsko gimnazijo. Pri njem se je v poletnih mesecih pripravljali tudi 14-letni Jakob Fras, ali kakor se je pozneje sam imenoval, Stanko Vraz. Sklepamo pa lahko, da mu je poleg Jaklina, tudi on vzbudil veselje do rodne zemlje, ljubezen, ki ne neha do smrti. Ptuj je dobro ohranil v spominu in je bil pozneje še večkrat tu, saj o tem pričajo njegova pisma pobratimu Jožefu Muršcu.

Kakor velika večina dijakov tedanjega časa, je tudi on nameraval postati duhovnik. Vendar za razliko od Prešerna in ostalih, ki so se izneverili temu pozivu, ni bilo pri njem zaradi odstopa nobenih problemov. Niti pri starih, niti pri sošolcih, ki so ostali temu poklicu zvesti. Na duhovščino je gledal z zreliimi očmi, včasih celo kritično, vendar je popolnoma nesmiselno pri njem iskati ateistično mišljenje, kot so ga hoteli pokazati nekateri povojni kritiki.

Po končani mariborski gimnaziji, ki jo je uspešno dovršil, sta se s sošolcem in bližnjim rojakom Franom Miklošičem, ta je pozneje postal največja slovanska kapaciteta na lingvističnem polju, vpisala v Gradcu na vseučilišče. Ker sta oba že v gimnaziji kazala velike obete, sta toliko bolj postala up in ponos prebujene slovenske inteligence, ki je zgoraj študirala. V svojem silnem navdušenju so ti narodnjaki iskali stikov s Čehi, Rusi, Hrvati, Srbi in ostalimi slovenskimi narodi. Verjetno ni bilo nikdar pozneje toliko medsebojnih stikov, pač glede na kulturno stanje, kot prav v prvi polovici tega stoletja. Mogočne in božajoče besede Herderja o bodočnosti Slovanov, silen razmah evropske romantike, odmevi francoske revolucije, vse to

in še mnogo drugih komponent, je temeljito zvalovilo tudi slovensko izobraženstvo. Zato so mladi Štajerci z navdušenjem pozdravili izdajo Kranjske Čbelice kljub razlikam v jeziku se niso dosti ozirali na slovnične homatije starejših, zlasti Metelka in Dajnka, čeprav so se ob razlikah v jeziku tudi sami razhajali. Da se na primer Vraz v epigramu o pisavah krepko ponorčuje iz obeh pisav, ni samo Prešernov vpliv, saj daje v isti koš še bohoričico in čuti se težnja po novejši in enotni pisavi za vse Slovence.

Vraz se je v Gradcu seznanil z Ljudevitom Gajem, glavno hrvaškega preporoda, ki je s svojim programom nacionalne enotnosti in pesmijo »Još Hrvatska ni propala« zbudil ves Hrvatski narod iz spanja ter ga usmeril v borbo proti Madžarom. Gaj ga je vabil v Zagreb, toda Vrazova misel je takrat hitela v Ljubljano, k Prešernu in njegovemu krogu. Vneto je pošiljal svoje bolj ali manj nerodne pesmi uredniku Čbelice Mihi Kastelcu, toda ostajal je brez odgovora. Sam se je odpravil v belo Ljubljano in tu sicer naletel na topel sprejem, toda vedno sta s Prešernovim krogom ostala dva svetova, ki sta govorila eden mimo drugega. In kako naj mlad Štajerc, ki je zrasel v krogu svojega domačega narečja, sprejme knjižno slovensščino, ki je bila le še preveč odmaknjena od štajerskega govora in naj mar pozabi svoje ime ter se imenuje Kranjec?! Poleg tega je tu botrovala stoletna ločenost posameznih pokrajin in celo Prešeren, ki je bil nesporen umetnik, je bil glede tega preveč zaprt v svoj ljubljanski krog in ni mogel razumeti niti Štajercev vključno s Prekmurci, niti Korošcev. Tega ni razumel niti češki učenjak Safarik, ki se je posmehljivo izražal ob čedalje večji množici slovenskih-lokalnih slovnice in v pismu Vrazu pisal, da je slovenska literatura mrtva, kljub temu, da je nekaj let poprej drugi veliki Čeh, pesnik Čelakovski z navdušenjem pozdravil zvezdo slovenskega pesništva — Prešerna.

Ko je Vraz v slovenski metropoli naletel na tako nerazumevanje, se je odpravil v Zagreb, kjer pa je prav obratno doživel navdušen sprejem in mu je Gaj že prvo pesem objavil, čeprav je imel s tem določene politične namene. Vendar je mladi Vraz še vedno omahoval. V pismih prosil Prešerna za nasvet, za pomoč, toda ta ga ni razumel, da ni niti mogel razumeti. In šele po dolgem obotavljanju je pristal v hr-

vaškem kulturnem krogu in tu postal eden najpomembnejših hrvaških pesnikov. Vendar so si skoraj vsi kritiki edini v tem, da je vedno ostal slovenski pesnik v hrvaški preobleki.

Vsi zgodnejši slovenski literarni zgodovinarji so se kot v začaranem krogu vrteli okrog epigrama Narobe Katon in ga tako iztrganega iz resničnih odnosov med Prešernom in Vrazom, vedno citirali kot primer slovenskega izdajstva. Pozneje so sicer ob poznavanju dejstev začeli govoriti o Vrazu kot tragični osebnosti, ki je zaradi takih in takih razmer po sili pristal na Hrvatskem. Vendar pa je stvar v resnici bolj preprosta, ali če hočete, bolj komplicirana. Če je tu kaj tragičnega, je to tragično v dobi ali okolju. V takih razmerah kot je Vraz bil, je storil najboljšo, kar je sploh lahko storil. Enak epigram bi lahko Prešeren naslovil nase v urah lastne resignacije, lastnega obupa nad usodo slovenskega naroda, kar pričajo večkratni poskusi, da bi si vzel življenje. Vraz, ki mu ne moremo učitati duševne majhnosti, je vzel nase težko breme usode umetnika, ki rabi publiko, da se ji izpove, kar pa ni mogel najti doma. Da ga je kot takega vendar videl tudi Prešeren, pričanjuno nadaljnje dopisovanje in njune načelne »polemike« so izraz dveh velikanih, ki iščeta med pritlikavci vsak svojo pot. Saj mu je Prešeren poslal svoje poezije z opozorilom na epigram. Prestop ni bil pri Vrazu nikak oportunistem, pač pa je potrebno razumeti pokrajino, iz katere je izšel ter stoletne kulturne stiske s severnim delom Hrvatske, ki so bili

včasih mnogo večji kot pa z Ljubljano. Ilirizem pa je spet poglavje zase. Danes se beseda uporablja kot nekaj najbolj negativnega, sovražnega slovenski samobitnosti, v resnici pa so to besede posamezniki prav različno umevali. Ena od podob ilirizma je danes v resnici uresničena, to je zveza južnih Slovanov. Ne moremo se tudi strinjati s trditvijo, da je bil ilirizem na Slovenskem ideologija nerazvite buržoazije in med demokracijo ter reakcijo omahujočega nacionalističnega malomeščanstva, temveč je bil pri tisti plasti, ki se ga je oprijela, posebno na Štajerskem, le najboljša pot, ki je bila možna v dani situaciji. Nemški pritisk in neosvečenost množic sta se z gesli ilirizma rušili in prav ilirizem je bil eden od vzrokov, kakor se tudi tu čudno sliši, da so se slovenske pokrajine med seboj trdneje povezale, s tem pa so se razbile separatistične težnje. Vrazova zasluga pa je prav tu največja. Če Hrvatji govorijo o velikem pomenu, ki ga je imel pri oblikovanju hrvaškega kulturnega, političnega in nacionalnega razvoja, lahko mi isto govorimo pri Slovencih, posebno pri Štajercih. S svojo osebnostjo zavzetostjo, zbiranjem slovenskih narodnih pesmi: vnetim dopisovanjem, si je vzgajil vrsto naslednikov, vsaj kar se tiče ljubezni do lastnega naroda. Redko kateri slovenski umetnik se je toliko vračal v svoj rojstni kraj in ga tako poveličeval v svojih pesmih kot že »Hrvat« Vraz. Čeprav je ljubil svojo novo domovino, ni prve pozabil.

Se ena posebnost je pri njem. Spada med prve slovenske oziroma hrvaške poklicne umetnike in je po svojem nestalnem življenju podoben Ivanu Cankarju. Umrl je še mlajši od Prešerna, star 41 let, 24. maja 1851 v Zagrebu.

(Konec prihodnjici)

Montažno podjetje »Elektrokovinar«, Ptuj, Zadružni trg 11, objavlja

da bo v šolskem letu 1971-72 sprejelo v uk naslednje število vajencev posameznih poklicev:

elektro stroka	6 vajencev
vodovod	3 vajencev
centralna kurjava	5 vajencev
ključavničarji	18 vajencev
kleparji	4 vajencev
strugar	1 vajenec

Kandidati morajo imeti končano osemletko.

Prijave sprejema splošni oddelek od dneva objave naprej, medtem ko se ostali dokumenti na zahtevo podjetja naknadno predložijo

Ko je 1932. leta prišel ameriški pisatelj slovenskega rodu Louis Adamič v Slovenijo, je bil seznanjen tudi z Otonom Zupančičem. Slovenski pesnik je ob tem objavil v Ljubljanskem zvonu esej »Adamič in slovenstvo« in ni mogel mimo tega, da bi ne pokazal na mizernost, ki je je doma deležen slovenski umetnik, medtem ko mu nudi tujina vso možnost za poln umetniški razvoj. Če bi ostal Adamič doma, tako razmišlja Zupančič, bi skoraj nihče ne vedel zanj, sedaj pa je znan skoraj po vseh Združenih državah Amerike. Če bi to ne bil Oton Zupančič, bi te besede naletele na najostrejšo obsodbo, tako pa se je slovenska kulturna javnost razdelila pro et contra.

V resnici pa je problem dobiti priznanje doma, posebno v malem narodu, staro zemlja in za to mnenje imamo v zgodovini potrdilo od najstarejših dob naprej. Stare zgodbe za navjno resnostjo pripovedujejo o pridnih Janezkih, ki jih tujina sprejme z odprtimi rokami in kjer lahko v polni meri razvije svoje sposobnosti. Kakor so to večkrat le lepe zgodbe, vendar nosijo v sebi resnično jedro, prastaro resnico, da njihče ne poslušajo preroka v domačem kraju.

Čemu ta uvod ob Stanku Vrazu. Iliru iz Štajera, za katerega vendar vemo, da je uskok, saj je to najbolj jasno in glasno povedal Prešeren v epigramu Narobe Katon.

Od drugih manjši in časteni manj rod je slovenski, lakota slave, blaga vleče pisarja drugam. Vletrix causa Diis placuit, sed victa Catoni: Stanko Slovencev uskok.

Vraz si narobe Katon. Da pa vendar ni tako enostavno in da moramo dopustiti, da se tudi Prešeren lahko zmoti, so že mnogi pokazali novejši literarni zgodovinarji ob boljšem poznavanju dejstev. Čemu se mi teh stvari dotikamo ob 120-letnici njegove smrti? Vzrok je pač, da je naš bližnji rojak, da so naši marsikateri pogled nanj napačni, da je hodil v Ptuj celo v šolo ter prihajal v stik z ljudstvom in izobraženstvom tega dela Štajerske.

Rojen je bil 30. VI. 1810 v Ceravcu nedaleč od Ljutomera. Ze njegov oče, ki je

ZA BRALNO ZNAČKO TEKMOVALO 850 PIONIRJEV

Občinska zveza prijateljev mladine Ormož je v soboto organizirala zaključno slovesnost za Meškovo bralno značko. Ormoški pionirji so prejšnja leta tekmovali za Ingoličevo bralno značko, v Tomažu. Prireditvi sta bili pri Tomažu in v Ormožu. Udeležili so se je tudi Meškovi sorodniki.

Meškovo življenje in delo je pionirjem predstavil profesor Ivan Mežiček iz Maribora, ki je Ksaverja osebno poznal in si z njim tudi dopisoval. V lepih besedah je pionirjem slikal življenje polno truda, ljubezni in dela, kot ga slika Meško v svojih delih. V njegovem delu je vrednost in lepota, na katero smo Slovenci lahko ponosni in jo lahko ljubimo. Pozdravil je tudi njegovo nacionalno zavest, ki ga je med vojno stala preganjanje. Meško je kot človek umrl, kot pisatelj pa živi med nami in bo živel še dalje. Ob branju njegovih knjig se nam roje-

va spoznanje, da knjige ljubimo in tako ostanemo mladoletno letu pa so jo na predlog imenovanega pisatelja preimenovali v Meškovo. Tako se je mladi rod ormoške občine oddolžil svojemu rojaku Ksaverju Mešku, rojenem v Ključarovcih pri di. Meško je tudi prvi med slovenskimi književniki, katerega dela so prodrli tudi prek meja naše domovine. Prevajajo ga v vse evropske jezike, tudi v albansčino, je poudaril profesor Mežiček.

Po krajšem kulturnem programu — nastopal je mladinski pevski zbor in posamezni pionirji, ki so brali svoje lastne literarne stvaritve — sta otrokom pripovedovala o svojem delu naša priznana književnika Tone Pavček in Leopold Suhodolčan.

V letošnjem tekmovanju za Meškovo bralno značko je sodelovalo 850 pionirjev s področja ormoške občine. Sobotno srečanje pionirjev s pisatelji, je poudarilo pomembnost širjenja slovenske knjige med mladino.

KATA DISMA

Kaj mi pomeni knjiga

Ko sem bila še majhna, sem imela mnogo prijateljic. Z njimi sem se igrala, včasih pa tudi sprla. Potem sem začela hoditi v šolo. Na vrsti so bile naloge in učenje, za prijateljice pa je bilo vse manj časa; naučila sem se brati in takrat sem spoznala novo prijateljico. To je bila knjiga. V začetku sem jo bolj slabo poznala, vendar sem jo z vsakim trenutkom bolj spoznavala.

V nižjih razredih sem z Rdečo kapico srečala volka in s Sneguljico bivala pri palčkih. Pogrezala sem se v svet čarovnic in vil, v svet, v katerem je vedno zmagaio dobro nad zlim. Tudi Kekčeve dogodivščine so me zelo pritegnile.

Ko sem hodila v višje razrede, sem opustila pravljice. Raje sem brala Pestrno, Pastirce in razne partizanske knjige, ki so mi povedale več kot katerakoli pravljica. Vedno bolj so me pritegovale debelejšje knjige, kjer so me osebe in dogodki spremljali dalje časa. Ščasoma sem pričela brati vsako knjigo, ki mi je prišla v roke. Sedaj obiskujem osmi razred. Najbolj so mi všeč pustolovske in poljudno znanstvene knjige.

Zdaj svojo prijateljico že dobro poznam. Vem, da mi prinaša mnogo lepega, da me pouči o marsičem, da me peče v neznan svet, med neznane ljudi. Spoznala pa sem tudi, da je to moja najljubša prijateljica, ki me nikoli ne zapusti in s katero se nikoli ne sprem. Zato bom postala tej svoji prijateljici zvesta do konca življenja.

Darinka Žgeč,
8. raz., Dornava

Moj praznik

Prvi maj je praznik dela in veselja. Tudi jaz sem veselo praznoval.

Zaradi slabega vremena smo izlet preložili na nedeljo. V soboto pa smo odšli k dedku v bolnišnico, da ga seznanimo z novicami in mu zaželimo vse praznike. V nedeljo zjutraj smo se odpravili na pot. Odšli smo na graški sejem v Gradec. Ustavili smo se v Mariboru, kjer smo dobili sladoled, nato pa smo se peljali med lepimi griči Slovenskih goric proti Sentilju. Tam smo brez težav prešli preko meje, nato pa po avtocesti v Gradec. V veliki gneči je očka težko našel parkirni prostor.

Na razstavišču je bil velik vrvež. Ogletovali smo si: gospodinjne aparate, avtomate za sladoled, razne lake in parfume, stroje za kmetijstvo, tovornjake, buldožerje, plugje, igrače, konfekcijo in razne vikenske hišice.

Zelo me je mikalo, da bi odšli na zabavišni del. Ta želja se mi je tudi uresničila. Vozil sem se z električnimi avtomobilčki, z avioni in dviž-

nim kolesom. Z vrha sem imel lep razgled na mesto. Nato smo se vrnili proti izhodu. Spotoma sem prosil očka in mamico za sladoled in žvečilni gumi. Nato smo se vrnili proti meji.

V Mariboru smo se ustavili v gostišču »Fontana«, kjer smo povečerjali in se v bazenu tudi kopali. Potem smo se polni veselja in spominov vrnili domov.

Tudi v šoli smo imeli proslavo. Otroci so recitali in peli pesmi. Med njimi sem bil tudi jaz. Zbrali smo se pred spomenikom padlih borcev iz prve svetovne vojne.

Danilo Kozoderc,
4. razred osnovne šole,
Lovrenc na Dr. Polju

Doma

Atek in mamica sta odšla z doma. Bila sem sama. Deževalo je. Bilo je ob devetih zvečer, ko je nekdo potrkal na vrata. Nisem vedela, kaj naj storim. Kljub temu sem šla odpirat. Pred vrati je stal brat Pavel, ki je zaposlen v Ljubljani. Razveselila sem se ga.

Marica Belec,
2. raz., Juršinci

Padel sem z drevesa

Bližal se je moj najljubši mesec — junij. To je mesec češenj.

Nekega junijskega dne sem prijatelju obljubil, da mu bom prinesel češnje. Na obljubo sem se vedno spomnil takrat, ko sem prišel v šolo in me je prijatelj vprašal, če imam češnje. Napočil je dan, ko sem moral izpolniti obljubo. Bilo je popoldne. Stopil sem pod češnjo, sezul čevlje in splezal na drevo. Plezal sem po drevesu in trgal češnje. Ko sem pogledal na vrh, sem videl mnogo rdečih češenj ter mislil: te bodo zanj! Splezal sem na vrh, toda veja, na katero sem stopil, je bila krhka in se je

odlomila. Kot bi migolnil bil na tleh. Vendar me motilo, da ne bi splezal enkrat na drevo in mi češnje za prijatelja. Če bo sem izpolnil, čeprav bolela rebra zaradi pada.

Branko N.
7. raz., Poč.

Moja pot v šolo

Vsako jutro se takoj vstanem, umijem in počakam. Potem pospravim še spometem kuhinjo. Potem se napotim v šolo.

Pot me vodi po klanec po njivah. Ko pridem do točka, se ustavim, da bi čakala sosedo. Tam se začne igra, dokler ne doje drugi šolarji. Nato igramo še malo v gozdu, to pa hitro stopimo, da zamudili pouka. Takšna moja vsakdanja pot v

Dragica Doma
5. raz., Trnovska

Moje praznovanje

Prvi maj je praznik. Pred leti še niso praznovali prvega maja. Tedaj so slabi časi za delavce.

Sedaj praznuje prvi skoraj vsak deloven človek. Mi smo se doma domeni bomo odšli v nedeljo v ribor k stricu, ker že nisimo bili tam. Po letu smo odšli. Vozili smo se cel dolgo. V mestu smo grešili pot. Končno smo speli. Tam smo se malo bavali in se pomenili. Rancan Rafka ni bilo, kljub temu pa je bilo. Nato smo se poslovili in šli. Na poti domov smo postavili v gostilni Pri treh nihih. Potem smo odpod domov.

V šoli smo imeli prazno istočasno pa tudi kurirsko pošto. Jaz nisem bila na slavi, ker sem nesla kovovo pošto.

Zdenka Klema
4. raz., Lovrenc na I.

ZAPOJ MI PESMICO, ZAPOJ ...

V nedeljo, 23. maja 1971, bo ob 14.30 na dvorišču bivšega minoritskega samostana zopet tradicionalni mladinski pevski festival. V Ptujju se bo tega dne zbralo in nastopilo doma 1000 otrok iz šol ptujške občine. Vsekakor bo to pomembna kulturna manifestacija!

Ptujski mladinski pevski festival je postal zares tradicionalen, saj ga prirejamo letos že dvanajstič zapored. V zadnjih letih je bil po mnenju glasbenih strokovnjakov med najboljšimi v Sloveniji. Priprava takega festivala ni enostavna reč. Potrebni je nešteto pevskih vaj, preden mladinski pevski zbor dozori za nastop. Nihče ne more poplačati truda pevskih učiteljev in učencev-pevcev, ki ga vlagajo v to delo. Pa, žal, vendar leto za letom doživljamo, da festival ni tako obiskan, kot bi po ogromnih naporih glasbenih učiteljev in učencev zaslužil. Udeležba je vedno zelo skromna na festivalu ni niti st nastopajočih otrok niti teljev ptujških in okolice — odnosno, da se merimo — večine starih učiteljev ni. To je — mi čeno — podcenjevanje zanimanja staršev in ljev za delo njihovih učiteljev oziroma kolegov učiteljev. Zato apeliramo letos sebej na starše in učitelje s svojo udeležbo prizadevanja mladine, sicer tako radi kritične uspehe pa ignoriramo. Vstopnina je minir saj stane program, ki kot vstopnina, le 3 di. V predprodaji ga bod dila učenci ptujških šol. Občinski svet vze kulturno-prosvetne organizacij Slove Ptuj

bonboni

VISOKI C
v dijo
v kvaliteti
in
nagrajujejo

Visoki C bonbonj z dodatkom vitamina C utrjujejo vaše zdravje. Njihova posebnost je tudi sodobna in higijenska embalaža. Zbiralec značk tudi nagradjujejo! Kdor pošlje pet praznih vrečk bonbonov visoki C in sestavi iz sedmih kuponov, ki bodo objavljeni v

PTUJSKEM TEDNIKU

besedo VISOKI C ter vse skupaj pošlje v prodajno službo Žito Ljubljana, dobi brez trahantia kolekcijo petih značk.

nagrada-visoki c

Kombinat
Žito,
Ljubljana,
Smartinska 154
(nagrada —
Visoki C)

Ali že veste...?

... kaj o Hamurabijevem zakoniku? Z razpadom pravnosti in uveljavljanjem lastne lastnine je bilo treba zavarovati. Nekaj manj pred 2000 leti pred našim štejem je prvič v zgodovini to nalogo opravil babilonski kralj Hamurabi. Dal je vklesati v črni, 2,5 m visok granitni steber prvi zakonik, ki je ohranjen v pariskem Louvreu. V zgornjem delu stebra je predstavljen božji bog, kako izroča kralju zakonik.

Zakonik je napisan v klinopisu in vsebuje 247 členov, v katerih so predpisi o sodniški pravicni, trgovini, družini, sužnjih kaznih in tako dalje. Tu je tudi predpisi, v katerem beremo to: »Pravične določbe, ki jih dal Hamurabi, modri kralji, da bi zemlja dobila pravičen zakon in dobro upravo. Hamurabi sem jaz, popolni kralj. Poklicali so me veliki bogovi... da pod mojo zaščito delajo ljudje v miru, da ne izrabljajo slabih, da zaščitijo vdove in sirote, da uravnamo prepire in poravnamo škodo... Naj naredim nekaj zakonskih določb: omenjenega zakonika:»

Cl. 6. Kdor ukrade božje dvorice stvari iz svetišča, bo usmrčen. Ravno tako tisti, ki prevzame stvari od tatu.

Cl. 195. Roke naj odsekajo človeku, ki tepe svojega očeta. Cl. 196, 197, in 200. predpisujejo, da je za izbiti zob narušilo prav tako potrebno izbiti zob, za prebito kost narušilo prav tako zlomiti kost, za uničeno oko — uničiti oko. Vse po prastarem zakonu: zob za zob, oko za oko.

Cl. 202. Šestkrat udariti z mečem iz volovske kože tiste, ki je udaril po obrazu človeka višjega položaja.

Cl. 205. Sužnju, ki udari po obrazu svobodnega človeka, naj odsekajo uho.

Cl. 229. Usmrčen naj bo tisti, ki je naredil hišo, ki se je zrušila in je bila lastnika.

... kdo je izumil pnevmatiko? Boyd Dunlop, ki je živel v Belfastu na Irskem, je leta 1887 izumil pnevmatiko. To je plašč in zračnica za kolo. Tega izuma so se pozneje pridružili vsi proizvajalci avtomobilov po vsem svetu.

... kaj o slovenskem jadralstvu? Po drugi svetovni vojni se je Jugoslavija hitro pridružila prav k vrhu svetovnega jadralstva. Slovenca Milan Borišek in Maks Arčon sta na Švedskem osvojila tretje in četrto mesto. Stiri leta pozneje sta zagrebčana Zvonka Rač in Božidar Komac v Angliji z letosredom »Košava« postala svetovna prvaka.

... kako se učijo ameriški

dijaki? Znano je, da večina ameriških dijakov zaradi vožnje v šolo preživi veliko prostega časa na avtobusih. Znano je tudi to, da človek ni sposoben dojemati snovi in se učiti tam, kjer je klepet in nemir. Toda ameriški strokovnjaki so tudi tu našli rešitev. V avtobuse s katerimi se vozijo dijaki na predavanja v šole, so montirali posebne magnetofone, na trakove pa posneli lekcije za dan, ko se peljejo v šolo ali iz nje. To so sicer posebni avtobusi, prirojeni samo za prevoz dijakov. S tem je izkoriščen tudi čas, ki bi ga sicer dijaki brezkoristno »zabili«.

... zakaj se Sargaško morje imenuje »Sargaško«? Sargaško morje se nahaja v severnem delu Atlantskega oceana, ime pa je dobilo po drugi halugi, ki jo strokovnjaki imenujejo Sargassum. O morju samem krožijo zelo različne zgodbe, ena izmed teh je tudi ta, ki govori, da se je v Sargaškem morju potopilo nebroj ladij in to zaradi tega, ker so se baje zapletle v te haluge, ki so ladje potegnile na dno morja. Raziskava je pokazala, da so te trditve in kroženje teh zgodb brez smisla, saj v morju niso našli niti sledu o kakršni koli potopljeni ladji.

... kaj o izviru, od koder prihajajo jegulje? Blizu Vrane, pri stoimenškem jezeru blizu Biograda na morju je znan nenavaden izvir. Ko pade več dežja, in se nabere veliko vode, iz izvira poleg vode priderajo tudi jegulje. Včasih jih izvir izbruhne tudi kakih sto, in če ljudje ugotove pravi čas, si lahko naberejo ribiškega plena, ki je za določene ljudi izredno dragocen, saj je znano, da so jegulje velika plastica in dobro pripravljene neprecenljiva specialiteta.

... kaj o slepih planincih? Kilimandžaro, ki je visok 5890 metrov, je najvišja gora v Afriki. Na tega visokega očaka afriškega kontinenta so se povzpeli že mnogi alpinisti iz vsega sveta. Vsekakor pa sodi med najuspešnejše vzpone na omenjeni vrh presenetljiv vzpon slepih Afričanov, ki so jih ves čas poti vodili spretni vodniki.

Zbral -FK-

Sprejemem dva vajenca.
Ivan Kancler,
elektroinstalater,
Gerečja vas 56,
Hajdina.

Prvi partizanski pilot - naš rojak Ciril Vrabič

(Nadaljevanje in konec)
 Ciril Vrabič je bil rojen 4. julija 1909 v Stopercah. V družini je bilo 6 bratov in 2 sestre. Starša sta posedovala košček zemlje in malo gostilnico. Ker je bila v Stopercah le 4-razredna osnovna šola, je oče mladega, nemirnega Cirila poslal v Ptuj. Obiskoval je meščansko šolo v Mladiki. Zelel je postati strojevodja, upravljati z mogočnim strojem in dnevno potovati iz kraja v kraj, to so bile njegove najlepše sanje. Pot do tega poklica pa je bila daleč. Vpisal se je v železničarsko šolo v Subotici.

Pred tem je doživel v Ptuj precejšnje razočaranje. Na poti iz šole je našel veliko vsoto denarja. Zraven je našel tudi naslov lastnika. Tako je odnesel dragoceno najdbo na ta naslov in že delal načrte, kako si bo z nagrado olajšal nadaljnje šolanje. Toda doma je bila samo gospodinjska pomočnica. V svoji otroški naivni poštenosti ji je denar izročil. Zadolvoljil se je s tem, da se naj glede nagrade oglasi zvečer, »ko bodo gospod doma«. Služkinja pa je z denarjem pobegnila. Sicer so jo kmalu ujeli, vendar Ciril za svojo poštenost ni dobil nobene nagrade, ampak tisti orožnik, ki je služkinjo ujel.

V železničarski šoli v Subotici je dobro napredoval, vendar ga je polomil. Prehitro je hotel uresničiti svoje otroške sanje. Nekega dne je splezal na lokomotivo, poglinal in že je brzel po vojvodinski ravnini. Nastal je preplah in mrzlični lov za »pobeglo lokomotivo«. Pustolovščina se je sicer končala brez vsake nezdore. Vendar predpisi in red se čisto ne pokrivajo s pustolovskiimi sanjami mladostnikov. Ciril je bil disciplinsko odpuščen iz šole.

Ves nesrečen je čakal na vlak na železniški postaji v Subotici, da se odpelje domov. Ob prebiranju časopisa je slučajno opazil razpis za vojno pilotsko šolo. Zelja, postati pilot, ga je tedaj prvič, vendar vsega prevzela. Med potjo domov se je ustavil v Beogradu in se osebno prijavil za šolo. Seveda je bilo potrebno predložiti še precej najrazličnejših dokumentov, predno je bil sprejet. Prišel je v pilotsko šolo za hidroplane, kjer je dobro napredoval in po nekaj letih že sam krmaril malo šolsko letalo.

Nekoč ga je iznenada prišlo Naveličal se je sivega dalmatinskega skalovja in modrih valov Jadrana. Zaželel je nekaj dni preživeti med zelenimi gozdovi svojih rodnih Haloz, prost brez ob-

veznosti. Ni mogel čakati, da bi dobil redni dopust, ampak si ga je kar sam vzel in prišel domov. Sledila je za njim tiralica in potem obsodba — dva meseca zapor.

Pred nastopom kazni so v enoti preizkušali nek novi hidroplan. Iskali so pilota — prostovoljca. Prijavil se je samo Ciril in hočeš, nočeš so mu dovolili. Skraja je šlo vse v redu, še en zavoj pred

Ciril Vrabič — sanja svoj poslednji san.

pristanom — in naenkrat je eksplodiral letalski motor. Posamezni deli letala in pilot so štrbunknili v morje. Kmalu so bili na mestu reševalci s čolni in na veliko presenečenje potegnili Cirila iz vode, sicer nekoliko ommamljenega, vendar brez večjih poškodb. No, za nagrado so mu odpustili kazen. Kot pilot se je že pred vojno odlikoval v mnogih drznih akrobacijah. Poleg tega je bil iskren domoljub, kar mu je dala že vzgoja doma, saj je izhajal iz zavedne slovenske družine.

Prav to in njegova nagnjenost k pustolovščinam, k čestim samovoljnim odločitvam in smelost je prispevalo k temu, da se je s svojim malim šolskim hidroplanom

med prvimi priključil partizanom. Za togo vojaško logiko je bilo takrat nerazumlivo, kako se je mogel s svojo šolsko »igračko«, ki je razvila le 18 km na uro — spretno izmikati do 3-krat hitrejšim modernim sovražnim lovcem. Toda poznal je vse zalive, vse vrhove in čerri svoje dalmatinske obale in med njimi je počasni »vrabec« spretno ušel hitrim »kraguljem«. Ob neki kritični situaciji se je znebil dveh italijanskih lovcov s tem, da je strmoglavil v zaliv in spretno izvozil letalo pod skalni napušč, ki je visel nad morje.

Podobno srečo v nesreči kot takrat, ko je z deli letala štrbunknil v morje, je imel tudi leta 1943, ko se je Nemcem posrečilo sestreliti njegov mali »flit« in leta 1944, ko se je njegov težki »Spitfire« zaril med zidove ozke ulice sredi Kaira. Obakrat je treščil ob trda tla, zato je bilo mnogo huje kot prvič ob padcu v morje. Obakrat je imel težke zlome kosti, ki so mu jih v bolnišnici nadomestili s kovinskimi deli. Toda njegove volje, odločne želje, da se bori naprej proti sovražniku, to ni omajalo. Ker mu uradno urava zavezniške bolnišnice tega ni dovolila, si je tako kot večkrat prej, to pravico vzel sam. Sam si je odstranil mavec in pobegnil iz bolnišnice v svojo letalsko enoto, k svojim hrabrim tovarišem Franju Kluzu in drugim, ki so mu omogočili, da je spet lahko letel. Kot pilot — lovec je vse do končne osvoboditve čistil naše svobodno nebo tujih napadalcev in poganjal strah v kosti umikajočim sovražnikom na zemlji.

(Napisano po pripovedovanju pokojnikovega brata — Ignaca Vrabiča iz Stoperc).

Franc Fideršek

Trgovsko podjetje »ZARJA«, Ormož

priporoča vse vrste blaga široke potrebnje v svojih prodajalnih in gostinskih obratih na področju občin: ORMOŽ, LJUTOMER, VARAŽDIN, IVANEC, NOVI MAROF in LUBREG.

SE PRIPOROČA kolektiv trgovskega podjetja »ZARJA« Ormož

Zorenje mladoletnika - doba problemov

Redki so mladostniki, ki preživijo dobo pubertete brez notranjih problemov, kriz, trenj, napetosti, izbruhov. Marsikateri zadrege imajo v ozadju skrite vzroke v telesnem in duševnem razvoju. Starši in drugi vzgojitelji bi jih morali poznati, da bi mladim ljudem laže pomagali prebroditi težave, ki se nakopičijo od zadnjih dni otroštva tja do prave osamosvojitve ali zrelosti.

Zorenje mladostnika poteka skozi tri faze: zgodnje, visoko in pozno mladostništvo. V prvi fazi pritegnejo mladostnikovo pozornost telesne spremembe in spolna zoričevanja in ga čustveno zapletejo v različne stike in ga bremenijo, kasneje naleti na mnogo težav v odnosu do staršev in drugih vzgojiteljev, okrog poklicne oziroma študijske izbire, prve ljubezni ter okrog sprejemanja novih nalog, ki mu jih razvoj prinaša in vsiljuje. V poznem mladostništvu pa se poleg vsega porajajo še težave ob vraščanju v širše družbeno okolje, njegove zahteve in norme, ko si mora mladostnik dokončno urediti lastni »jaz« in se tudi materialno osamosvojiti.

Priznatj moramo, da je večina mladostniških problemov socialne narave. To so zapleteni človeški in družbeni odnosi, ki se jim mora mladostnik prilagoditi in se bistveno razlikujejo od tistih v otroštvu. Puberteta je torej doba, ko začne mladostnik razmišljati o sebi, kritično analizirati odnose drugih do sebe in se zapirati v svoj svet. Pogosto mu postanejo odveč celo tisti, na katere je bil doslej močno čustveno navezan. Noče biti več otrok, temveč — navidez — samostojni, odasli, kar nam razkriva z zunanjimi znaki, kot so samozavestno vedenje, oblačenje, govorjenje ipd. Določena mera upornosti v uveljavljanju samega sebe je popolnoma normalna in upravičena.

Ce v tem svojem spoprijemanju z razvojnimi problemi ne najde razumevanja staršev, da ga le-ti še vedno obravnavajo kot neobglenega otroka, ali obratno da zahtevajo od njega zrelost na njihovem nivoju, se mu starši odtuje. Navidez jih ne spoštuje, postaja zad rčen, samovoljen, zaprt vase, tajinstven ali hladen. To starše nemalokrat boli. Ne morejo se sprizjzniti z dejstvom, da njihov otrok postaja odrasel človek s svojimi problemi. Prav tako so trepetali pred njegovimi prvimi koraki, trepetajo zdaj, ko odhaja iz njihovih rok v svoj svet.

Pretirani strah staršev v vsakem primeru neugodno deluje na otroka. Ob pravi meri ljubezni in prijateljske naklonjenosti pa se mladostnikova pot k zrelosti ne bo zataknila. Starši bi morali k svojem zorečemu otroku pristopati nevsiljivo in iskreno, z zaupanjem, da bo z lastno voljo tudi sam rešil marsikateri problem.

Vendar niso redki primeri, ko si mladostnik ali mladostnica poiščeta utehe izven doma, v druženju z moralno dvomljivimi starejšimi ljudmi istega ali nasprotnega spola, v kajenju, alkoholu, pohajkovanju, bahanju z vsem mogočim, kvartanju, junačenju z ljubezenskimi in spolnimi izkušnjami in podobno. Seveda so korenine teh dejanj globlje od trenutnega nerazumevanja in pretirane strogosti staršev. Če je bila družinska atmosfera urejena in je bil mladostnik deležen tudi lepega zgleda staršev, v take skrajnosti ne bo zašel.

Vendar moramo priznati, da so danes mladi ljudje oskrbovani predvsem z materialnimi dobrinami, premalo pa jim razkrivamo bogat svet vrednot ljubezni, spoštovanja, poštenosti, prijateljstva, delavnosti... Zal smo te vrednote spremenili v fraze — očitajo mladi. Vrednote si iščejo sami, po svojih poteh, ki pa niso vedno prave. Čas, ki je poln

dinamike, napetosti, presenečenj, razočaranj, negotovosti in velikih načrtov, ima svojstven odraz tudi v današnji mladi generaciji. Njihovi vzorniki izhajajo iz kulta filmske in televizijske lepote, merila za vzornišvo pa so vezana predvsem na to, kakšen »tip« si po zunanosti, kako se oblačiš, vedeš, ne pa to, kaj je v tebi, kaj znaš in koliko veljaš...

Mladostnik je del družbenega okolja, ki živi na določeni razvojni, kulturni ali civilizacijski stopnji. Če je le-ta visok, potem navadno zahteva od svojih mladostnikov reševanje zapletenejših nalog, kakor okolje, ki je na kulturni in civilizacijski nižji stopnji. Zato so prvi navadno pahnjeni v težje problemske voze, kar jih dela marsikdaj mnogo bolj problematične, kakor njihove vrstnike iz mogoče manj razvitih območij.

Povsem izogniti se problemom, ki jih prinaša mladostnikova razvojna doba, ni mogoče. Nikoli prej in nikoli kasneje ne stoji človek pred tolikšnimi problemi, zato bi morali starši in vzgojitelji dobro poznati mejo, do kod so problemi stvar normalnega razvoja in kaj lahko obravnavajo kot zaskrbljujoče odstopanje. Le ob pravilnem razumevanju mladostnikovih zadreg bodo otroku postali in ostali prijatelji.

NA BREGU (V ŠPORTU) NIČ NOVEGA

... tako bi res lahko dejal, da sobotno tradicionalno športno srečanje v odbojki ni imelo kdove koliko entuziastov, ki bi lahko poceni prisostvovali nič koliko lepim setom. Vroče spomladansko sonce se je neusmiljeno uprlo na breško igrišče, kot da bi hotelo prispevati svoj delež pri otvoritvi odbojarske sezone. Prvo srečanje posameznih ekip z Brega pri Ptuj, Desternika in Majšperka je bilo kot ponavadi na Bregu. Po običajnih formalnostih, se pravi po določitvi igrišča in žoge sta se »zgrabili« ekipi Desternika in Majšperka. Rezultat: 0:2. Desterniško ekipo so tvorili: Dušan Simonič (kapetan), Ervin Maurič (tehnični vodja), Franci Simeonov (predsednik kluba), Niko Marovt, Emil Stumberger, Janko Svarc, Maks Rodvein, Marta Simonič in Tone Šafranko.

Ekipa se je sicer trudila, zlasti pa velja pohvaliti Emila Stumbergerja, ki je bil kos še tako »smrtnim« servom. Med skritimi talenti sem odkril Nika Marovta, zelo dinamičnega odbojkaša, ki je brez napake in vsestransko lepo razvijal prstno igro. Neverjetno dobra je bila športnica Marta Simoničeva.

Ekipo iz Majšperka so sestavljali: Franci Pršuh (kapetan), Jani Leskovar, Maks Sagadin, Tone Krivec, Albin Lešnik, Janko Purg in Jani Gajser. Teško bi pisal o posameznih članih, ker so vsi brez izjeme bili pravi mojstri v odbojki. Očitno je, da fantje redno trenirajo in da veliko dajo na sistematsko igro. V drugem delu sta se pomerila Majšperk in Breg z rezultatom 2:1. Zmagali so

zopet Majšperčani in to zasluzeno. Ekipa z Brega v prvi stvari Stanko Fabjan (kapetan), Roman Zavec, Branko Korošec, Jože Breznik, Dražko Duh, Lado Knez, Uroš Lajster, gerholc in Karel Zafošnik. Najprej napravila vtis polne življenjske svežine, kljub temu se plasirala na nekam čudno mesto. Na koncu srečanja si stali iz oči v oči ekipi Brega in Desternika. Zmagali so Desterničani po pravi boju z 1:2. Tako se je ekipa z Brega plasirala na prvo mesto brez poraza, Desterničani na drugo z eno zmago. Breg brez zmage na zadnjem srečanju. Za Brežane moramo povedati, da so kljub porazu še vedno profesionalci za ostali ekipi, in upam, da jih bo dražljaj — po dolgem božanskem spanju gotovo spravil tradicionalnim zmagam. Na povedi glede uvrstitve so uresničile, kajti že pred tekmovanjem se je sušljalo, da tekmovanje ne bo prineslo nič novega in da bodo rezultati enaki kot lansko leto. Vse tekme so bile fair, za Brega gotovo zasluga sodnika Frančeka.

Po srečanju je ekipa z Brega, ki je bila tokrat tudi gostitelj, pripravila obilno kosko s plesom. Ob polni kozarici so odmevale zdravlilje v pozno popoldne. Prediteljem velja lepa hvala za gostoljubnost in nesebično požrtvovalnost.

J. Markelj

KEGLJANJE

V soboto je bilo na kegljišču KK Drava Ptuj končno tekmovanje v borbi za prvaka Ptuja.

Sodelovalo je devet ekip. Nad 100 kegljačev se je borilo za čim lepši uspeh svoje ekipe. Pri tem so bili najuspešnejši kegljači TAP, so tudi v posameznih srečanjih dosegli zavidljive rezultate. Za vse ostale ekipe, so bile zelo izenačene, se konca ni vedelo, komu pripada katero mesto.

Končni vrstni red sodelovalca danskega tekmovanja:

1. Tovarna avtooprema 3062, 2. Vinko Reš 2956, Kovinar 2936, 4. Zelezni 2904, 5. Borec 2834, 6. Patzan Kidričevo 2701, 7. Patnija 2609, 8. Komunala 219. Sofer 2105.

S. A.

POPRAVEK

V zahvali za Mihael Janžekovičem, ki je bila objavljena v Tedniku, 7. maja 1971, se zadnji stavek prvega vilno glasi:

Zalujoči: žena Rozal sin Tone, hčerka Angela, stre Terezija, Ivanka in gela z družinami ter drugo sorodstvo.

TEDNIK, VAŠ LI

Kreditna banka Maribor in Kreditna banka Ptuj

razpisujeta novo

23. nagradno žrebanje vezanih dinarskih in deviznih vlog, ki poteče 30. junija 1971.

NAGRADE:

2 nova osebna avtomobila in še 180 drugih lepih dobitkov. Za vsakih 1.000.— din — en žrebni listič.

Poslovno sodelovanje med bankama — poslovno sodelovanje

Gošarka DRAVA : PARTIZAN SLOV. BISTRICA) 67:66

Preteklo soboto je Drava z 200 gledalci po dramatični borbi v zadnjih minutah premagala odlično ekipo slovenske Bistrice.

Tekma je bila pravi derbi v II. slov. ligi — vzhod, kateri so bili gostje favoriti, saj jih je na tekmo pripravljal trener Matija Borja 66 Mišovič, v vrstah Partizana pa nastopa tudi igralec Ivetič, ki je nekaj časa igral za Maribor 66 v zvezniki ligi, zraven tega pa je novovno nastopil po vrnitvi v JLA odlični krilec in reaktor Krulc.

Začetek je bil precej neraven, najprej so se znašli gostje, ki so predvsem prek tretjega Ivetiča prihajali pod domači koš. Do odmora so nabrali 12 točk prednosti.

Vse je kazalo na prepričljiv poraz domačinov toda v nadaljevanju je Drava začela kot prerोजना. V osmih minutah je razliko naknadila, nakar sta se ekipi menjavali v vodstvu in igralci bi lahko ena ali druga. V zadnjih sekundah so bili domačini zbranejši in igrali z točko razlike.

To je bila četrta zaporedna zmaga igralcev Drave, ki je sedaj na čelu lestvice s 10 točkami pred drugouvrščeno ekipo.

Rezultati iz prejšnjih srečanj Drava — Ruše 74:42, Drava — Kovinar (Store) 47:47, Laško — Drava 43:52. anc

TJK Ormož—Radenci 20:14

V četrtek, 13. maja 1971, je roketna ekipa TJK Ormož v Radencih s tamkajšnjo roketno ekipo odigrala polfinalno pokalno roketno tekmo in domačine premagala z rezultatom 20:14 (10:6).

TJK Ormož in Radenci sta največja nasprotnika, obenem pa kandidata za prvo ligo. Ormož je v tej tekmi pokazal, kaj zmore. Obenem je dokazal, da je od Radencev veliko boljši. Radenci od

odločilne prvenstvene tekme 4. junija, ki bo odločila o končnem prvaku pomurske lige, obenem pa tudi o tistem, ki bo jeseni zaigral v štajerski ligi, nimajo sedaj več kaj pričakovati. Ormožani na tekmi niso igrali najbolje, pa so kljub temu zmagali, kar je demoraliziralo tako domačo publiko kakor igralce, saj so bili oboji gotovi v zmago Radencev. Poleg vsega je zanimivo tudi to, da so se Radenci temeljito pripravili na to srečanje, nazadnje pa se je pokazalo, da je prisostvovalo tekmi več Ormožanov kot Radencev.

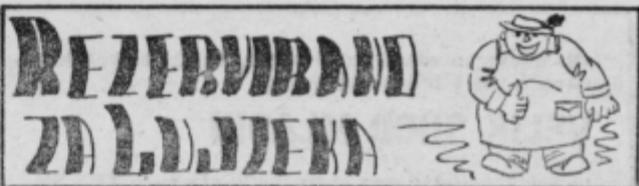
TJK ORMOŽ— MLADINEC 15:14

V nedeljo, 16. maja so roketna moštva pomurske cone lige odigrala 19. kolo. Turopolje je igralo z Radenci, Radgona B s Poletom 70, Lendava s Klubom mladih, Črenšovci z Bakovci in Ormož z Mladincem iz Murskih Crncev.

Ormož je istega dne v Murskih Crncih odigral prvenstveno tekmo z Mladincem in ga premagal z rezultatom 15:14 (počas 10:7 za TJK Ormož). Rokometno moštvo Ormoža se je trudilo in vsak posameznik ekipe je vlagal in dajal vse od sebe, samo da bi premagal fizično dosti močnejšega in v igri bolj grobeга nasprotnika. Fantom se je to res posrečilo. Prisluzili so si spet dve točki in sedaj jih imajo skupno 26 ali niti enega poraza. Sledijo Radenci s 24, Mladinec s 13 itd. Tekmo je sodil sodnik Husar iz Kroga. Prihodnjo nedeljo Ormožani igrajo doma z Beltinci. -FK-

Zadetke za Ormož so dosegli: najboljši strelec ekipe Polak 9, Znidarič 4, Hanželič 3, Sulek 2 ter Golob in Borak po enega; za Radence pa Fartek 6, Lilek 4, Mihorič 3 in Šafran 1. Sodila sta sodnika Hartman in Šraj, oba iz Murske Sobotе.

25. maja igra TJK Ormož finalno roketno tekmo s štajerskim prvotligašem Radgona A. Če jo premaga, bo po enem letu svojega obstoja mlada roketna ekipa TJK Ormož prejela svoj prvi pokal. Da bo zmagala ekipa Ormoža, se lahko nadajamo zato, ker so Ormožani stali iz oči v oči s še močnejšim nasprotnikom. Spomnimo se na primer tekme z republiškim ligašem Poletom iz Murske Sobotе, ki so ga Ormožani presenetljivo premagali z rezultatom 24:13. Vsekakor bo za morebitno zmago šel velik del zaslug poleg igralcev tudi trenerju Stanetu Čaviču in kapetanu ekipe Francu Suleku. FK

Dober den van vočlin no vas vse vküp lepo no srčkano pozdovlan. Seveda pa van želin tidi, ke bi v krotken začēja dež iti, da nan več ne bi trebalo šelote zalevati!

Premoj krščen dūši, če smo glih že pri toti šeloti, van moren povedati, da man že toki šijak kak naš junc, ki je celo spomlod meja okoli jega jorem obešeni. Jas nesen meja jorma, pač pa moren vsoko večer z grabe na vogah vodo nositi, da lahko šeloto zalevemo. Saj veta, kak tota prleška no haloška montra zgleđa, ki ji voge provimo. To je en štiki boj močnega lesa, ki ma na vsoki stroni dvo železna hokla za vedrice gor obesiti. Toto mehancizacija si lepo prek krez obe ali pa tudi prek krez samo eno ramo deneš, te pa neseš vodo kak magarec na breg. Jebal ga na motkin štil, to van ga je šport no rekreacija. Če bi rad kerl začēja toto šporino disciplino gojiti, ga jas lepo vobin, da pri pločati mu nede trebalo čista de k meni na obvezne treninge. nič, samo vsoko večer mi more prineti z grabe enih 10 do 15 vedric vode. Po toten treninz jamčin vsokemo dobro spanje no kejšo tejšo zmontrano počitje. Prijavte se hitro, saj mo trenira samo do prvega vejkeša deža. Če pa deža še duže nede, pa smo sklenili v naši vesti, ki nosi ime Sühi breg, da mo letos naredili priško olimpiado za vodo na vogah na breg nositi. Prva nagroda de 50 litrov čiste pitne vode, druga 20 litrov, tretja pa en liter tukle. Prireditev de pod pokroviteljstvom našega odbora za gradnjo vaserlajtnge, v toti namen pa de ša tudi čisti dobiček totoga tekmojova.

JOBOLKA PO 600 STORIH DINAROF

Vete kaj, to pa je že več kak svinjarija. To v prejšjen tjejni sen bija na Ptujih po nekšnih uradnih opravkih, pa sen v enen

štacūni lepe jobolka vida. Prleki smo pač navajeni, da v glavnen jobolka grickamo, saj svojih tak nemremo nikan odati, pa sen si reka: Pje, Lujs, kaj če bi si kupa eno kilo jobolk? Moren van še to povedati, ke jih duma nemamo več, saj so že vse zegniliile.

Kdo mi je trgovka povedala za toto kilo račūn, me je skoro božji žlak po glavi fcesna. Za kilo jobolk sen ploča tan neke okoli 600 storih dinarof. »Ja, kak je te to možno?« sen pita trgovko.

»Ja, gospod, tote jobolke so uvožene no so zato boj droge...«

»Kaj me briga so uvožene ali povožene, jaz samo ven, ke je to svinjarija. Meni so lensko jesen v glavnen vse jobolke zegniliile, zaj pa mammo v štacūnih povožene jobolke. Ja, ja, lahko nan vrag jemle našo virstvo, če ga tak sračkamo.«

Tisto kilo jobolk sen si lepo domu nesa no jih iz protesta nesen hteja pojesti. Duma sen jih vsipa v kopajo mojemu gujdeki, ki se je od lenske jeseni pa do spmiodi skoro s sumni jobolkami preživeja. Reka sen mu: »Na pujske, ti si specialist za jobolka, skuši še, kokšne so uvožene.« Pujs jih je lepo pohrusta no še za več fehta. »Preklete prase, teško pa nesi vredno, ke bi ti jas uvožene jobolka kupūva, da sen ti jih samo za skūsti, ke boš vida, da so čista glih takšne kak naše domoče, samo, da so svinjsko droge, za naše domoče pa v jesen še niše pitati neje hteja...«

TRAVNIKI SO ZE ZELENI

Nekak tak poje narodna pesem, ki opevle lepe rožice no mlode fante, ki jih grejo kositi. Og ten pa vas moren še opozoriti na eno nevarnost. V bližjen cajti košje lahko naletite na travniki ali pa v mlodi detelci na fazanko, ki sedi na jajcrah, na malega zovca, lahko pa se van zgodi neke tokega, kak se je ovo večer zgodio meni pri kejši detelce... Lepo sen si nabruša svojo koso no sen reza plost za ploston. Naenkrat sen zagledna, kak na kuncu njive v detelci neke miga. Naipret sen misla, a ba mlodi srjok. Te pa le vidin, da blo je strašilo človeki podobno. Joj, pa še dvo sta bila, ki sta se prta večeri v moji detelci golobekna. »Ota, štiriperesno detelco isema,« mi je reka puba, ki si je remen na hlačah zaprežūva. Jas sen veda zakaj se je šlo, pa sen jidva poheca: »Te pa je treba detelco brez hioč iskati...«

»Belžita, ke vaji več ne vidin, no si svojo detelco rajši v šumi, ne pa na moji njivi poščita.«
Te pa srečno, no drugi tjejen na svidenje. Vaš Luizek

horoskop horoskop horoskop horoskop

 OVEN
od 21. marca
do 20. aprila

Če se ne morete gladko izvleči iz težav v katere ste znašli, potrpite še malo. Na silo ne boste uspeli. Poiščite si nasveta v krogu izkušenih znancev. Uspešno bo.

 RAK
od 23. junija
do 23. julija

V zasebnem življenju vas čaka mnogo veselja in precej presenetljivih spoznanj. Se nikoli se niste toliko zabavali kot ravno sedaj. Za vas bodo mislili drugi.

 TEHTNICA
od 23. sept.
do 22. okt.

Izogibajte se ognjevitim razgovorom. Vse probleme, ki vas tarejo, se da rešiti na miren način. Ko boste sklepali pogodbo, morate paziti na vsako malenkost. Se bo veseje.

 KOZOROG
od 21. dec.
do 20. jan.

Silili vas bodo, da doveste svoje mnenje, vi pa kar še nekaj časa odlašajte. Se vedno bo dovolj časa za odločilne korake. Pazite na zdravje, posebno v teh muhastih dneh.

 BIK
od 21. aprila
do 20. maja

Nekaj se bo pripetilo in spet boste na konju. Veselo pričakovanje, ki vas navdaja, se bo uresničilo. V službi bo več demarja, doma pa nekaj težav zaradi pozne ure.

 LEV
od 23. julija
do 22. avg.

S svojo častihlepnostjo ste marsikomu trn v peti. Je že tako. To je vaša pot do uspeha, drugi imajo drugačne. Paziti pa vendarle morate, da ne ponovite stare napake.

 SKORPIJON
od 23. okt.
do 22. nov.

Pomladnih dni si ne smete kvariti z nepotrebnim tuhtanjem. Partnerja mučite z ljubosumjem, ki pa mu zagotovo ni mesta. Ponudila se vam bo lepa priložnost za napredovanje.

 VODNAR
od 21. jan.
do 20. febr.

V pomembni stvari še vedno ni vse odločeno. Ne zanašajte se na srečna naključja. Konec tedna se vam bo pripetilo nekaj nadvse prijetnega, kar pa vas ne sme uspavati.

 DVOJČKA
od 21. maja
do 22. junija

V službi bo vse po starem, v ljubezni pa nekaj zapetijavev. Kako da vam bo zrastle nekaj silnih las. Denarne zadeve ne boste zlahka rešili, pomagali pa vam bodo najbližji.

 DEVICA
od 23. avg.
do 23. sept.

Spet boste koristno uporabili dar za prepričevanje. Rešitev stanovanjskega problema ni tako lahka, kot mislite. Izkoristiti morate vsa poznanstva, sicer spet ne bo nič.

 STRELEC
od 23. nov.
do 20. dec.

Poslovali boste z navadnimi ljudmi. Rodilo se bo novo prijateljstvo, od katerega si lahko obetate tudi kaj več. Ohraniti morate hladno kri, ko bo vroče.

 RIBI
od 21. febr.
do 20. marca

Neodločni ste in vsak dan spreminjate odločitve. Precej težav povzročate zavoilo teza in zavedati se boste morali, da bi lahko tudi škodovali.

PTUJSKI ATLETI V AVSTRIJI

V nedeljo, 16. maja 1971 je bilo v Fernitzu pri Gradcu avstrijsko državno prvenstvo v cestnem teku na 25 km, kjer je zmagal znani graški atlet Fink. V okvi tega tekmojnja je bil tudi mednarodni poulični tek mlajšincev za mlajše in starejše starostne skupine. V kategoriji za starejše mladince se je dobro uvrstil Boris Zohar iz Ptuj, ki je na prog: no zelo vročem asfaltu v dolžini 5000 metrov zasedel drugo mesto in pustil za seboj več avstrijskih državnih mladinskih reprezentantov. OP

Ob dnevu mladosti in 30-letnici vstaje slovenskega naroda vas v ljudo vabimo na

VELIK SHOD MLADIH

pod pokroviteljstvom občinske konference ZKS Slovenska Bistrica, ki bo v nedeljo, 23. marca 1971 ob 14. uri.

na ČREŠNJEVCU

Program shoda je naslednji:

- Začetek shoda
  - Govor pokrovitelja Franja Ledineka, sekretarja komiteja občinske konference ZKS Slovenska Bistrica
  - Nastop mešanega pevskega zbora
  - Govor predsednika slovenske mladine Živka Pregla
  - Recital (izvajajo člani »Svobode« iz Slovenske Bistrice)
  - Slavnostni koncert godbe na pihala
  - Slavnostno rajanje
- Iz vseh večjih krajev občine bodo ob 13. uri odpeljali posebni avtobusi.

V primeru slabega vremena bo prireditev naslednjo nedeljo.

Svet za urbanizem in komunalne zadeve skupščine občine Ptuj

objavlja po 11. členu zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16-119/67) in po sklepu sedme seje sveta za urbanizem in komunalne zadeve z dne 14. maja 1971

javno razgrnitev

predloga zazidalnega načrta

za stanovanjsko cono Volkmerjeva ulica — Rabelčja vas in predloga programa za razvoj in komunalno ureditev industrijske cone v Ptuj.

za dobo 30 dni od dneva te objave. Oba načrta sta na ogled v Oddelku za upravno-pravne zadeve Skupščine občine Ptuj, Srbski trg 1, soba 33/II.

Predloge urbanistične ureditve si lahko v času razgrnitve ogleda vsak občan ali organizacija vsak dan od 8. do 15. ure ter v sredo ponoldne od 17. do 19. ure ter da k zazidalnemu načrtu predloge in pripombe.

Svet za urbanizem in komunalne zadeve

Svetovno consko prvenstvo na peščeni stezi Gornja Radgona - v nedeljo, 23. maja 1971, ob 14,30

Pokrovitelj: RADENSKA!

Nastopili bodo tekmovalci iz o s m i h držav:

— Švedske — Danske Francije — Zahodne Nemčije — Čehoslovaške — Avstrije — Madžarske — Jugoslavije

Šrebanje vstopnic - deset lepih nagrad!

TV spored

NEDELJA, 23. maja 1971

9.30 Pet minut po domače
9.35 Kmetijski razgledi
10.00 Kmetijska oddaja
10.45 Mozaik
10.50 Otroška matineja
11.45 Mestece Peyton
12.35 TV kašipot — športno popoldne
18.15 Vesela leta z Laurelom in Hardyjem
19.45 Cikcak
20.00 TV dnevnik
20.30 3-2-1
20.35 A. Marodič:

Mali oglasi

PRODAM skoraj nov dvosedežni moped — 3 brzine, z dodatno opremo. Purg, Zupančičeva 4 (cesta v Ljuski vrti).

IŠČEM GARAZO v Ptuj. Plačam dobro. Naslov v upravi.

VPREZNI OBRACALNIK in grablje v dobrem stanju prodam. Franc Celan, Zlatoličje 73, p. Starše.

POCENI DAM v najem košnjo v bližini Ptuja. Vprašajte Alfreda Bradača, Krempljeva 2, II. nadstropje.

PODPISANI svarim vsakogar pred nakupom ali sprejemom kakršnekoli stvari z naše domačije brez mojega pristanka, ker bom sodno ukrepal. Franc Hebar, Ključarovič.

NJIVO Fidrehove »Male preloge« prodam. Vprašajte Hlaponc 12, Fidrehovič.

PRVOVRSTEN pristen sadjevec prodam po 0,70 din za liter. Jože Korošec, Sveča, p. Majšperk.

PARCELO prodam v bližini hajdinske postaje. Naslov v upravi. PRODAM dobro ohranjen kombiniran obracalnik za krmo. Naslov v upravi.

PRODAM dvobrazdni plug ferguson. Starše 18.

OTROKA dam v oskrbo za 8 ur dnevno. Naslov v upravi.

Mojstra 21.30 Videofon 21.45 Poročila.

PONEDELJEK, 24. maja 1971

9.05 Odprta univerza
9.35 TV v šoli
10.30 Angleščina
11.00 Osnove splošne izobrazbe
14.45 TV v šoli
15.40 Angleščina
16.10 Francoščina
16.45 Madžarski TV pregled
17.40 Tigerček Peter
18.00 Risanika
18.15 Obzornik
18.30 Vojakova osebna izkaznica
19.00 Mozaik
19.05 Mladi za mlade
19.50 Cikcak
20.00 TV dnevnik
20.25 3-2-1
20.35

PRODAM 46 arov vinograda v Gruškovec pri Cirkulanah in mali sadovnjak. Dostop je možen v vsakim vozilom v vsakem času. Interesenti se naj oglašijo v Brezovcu 78, Zuran, p. Cirkulane.

KOSILNICO »rapid« prodam. Herman Tirš, Placar 29.

NOV TELEVIZIJSKI sprejemnik zelo poceni prodam. Franc Fistrovič, Zasadi 9, p. Desternik.

PRODAM večjo količino pristenega jabolčnika. Terezija Gregorin, Sakušak 4, Juršinci.

ENODRUŽINSKO HIŠO, dobro ohranjeno z vrtom, vseljivo, v bližini župnijske cerkve kupim. Posredovalec dobi lepo nagrado. Organist, p. 963232, Ponikva 56.

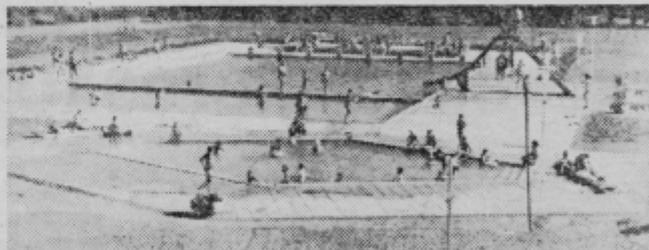
HISO z gospodarskim poslopjem, sadovnjakom in 30 arov njeve prodam v Kicarju 56. Oglasite se v Zabjaku 13 B.

OSAMLJENA odda opremljeno sobo s posebnim vhom najraje tudi osamljeni intelektualki. Naslov v upravi.

ODDAM opremljeno sobo za pomoč v gospodinjstvu. Naslov v upravi.

SPREJMEM poštno dekle za priučeno gostinsko delavko. Hrana in stanovanje preskrbite po plaču po dogovoru. Naslov v upravi.

Kopališče odprto!

Pasji dnevi bodo v Ormožu odslej manj pasji, ker je Komunalno podjetje odprlo letošnjo sezono kovanja na še zmeraj novem bazenu v Ormožu. Dogodek bo v nedeljo, 23. maja. Delal bo tudi bife. Kopalci si bodo lahko sposodili (za primerno odškodnino) senčnike. Tako bo ormoški bazen odprt od nedelje naprej vsak dan od 8. ure zjutraj do 20. ure zvečer. Slika prikazuje kopališče, ki vas pričakuje.

Ustavna razprava 20.50
Filipo: Cilinder 22.00
ne diagonale 22.40 Poročila

TOREK, 25. maja 1971

9.36 TV v šoli
10.40 na 11.00 Osnove splošne izobrazbe
14.45 TV v šoli
15.55 TV vrtna
16.45 Angleščina
16.45 Madžarski TV pregled
17.40 E. B. Nina in Ivo
17.55 R. II
18.10 Obzornik
18.25 tri kresujejo
18.55 R. II
19.20 Cikcak
19.20 dnevnik
20.00 Dan
21.00 Propaganda
21.10 Mali vojaki
22.40 čila.

SREDA, 26. maja 1971

8.15 TV v šoli
16.15 met SZ: Sloboda
18.30 zornik
18.30 Pika Noga
19.00 Mozaik
19.05 Od do filma
19.20 Po sledi predka
19.50 Cikcak
20.00 dnevnik
20.25 3-2-1
20.35 naših petdeset let — let
21.35 Wolf Ferrari: Pre na vdova
22.05 Poročila

ČETRTEK, 27. maja 1971

9.35 TV v šoli
10.30 na 11.00 Francoščina
14.45 v šoli
15.40 Nemščina
16.10 Angleščina
16.10 Osnove splošne izobrazbe
16.45 Maški TV pregled
17.05 nik
17.20 Rezerviran čas
Vse življenje v letu
20.00 Cikcak
20.00 TV dnevnik
20.25 3-2-1
20.35 L. Piran
Moj svet — 400 let slovenske glasbe — poročila.

PETEK, 28. maja 1971

9.30 TV v šoli
11.00 ščina
14.40 TV v šoli
Osnove splošne izobrazbe
16.40 Madžarski TV pregled
17.30 Vijavaja-ringaraj
Obzornik
18.30 Jazz
19.00 Mestece Peyton
Cikcak
20.00 TV dnevnik
20.25 3-2-1
20.35 Laura
Glasba iz studia B
22.00 ročila.

SOBOTA, 29. maja 1971

9.35 TV v šoli
14.00 ni teniški turnir v 16.00 Mednarodna kole dirka Alpe-Adria na ljubljanski grad
17.25 Obzornik
Po domače s slovenskimi instrumentalnim kvartetom
18.15 Plus pet
19.15 Tulipan na dnu
19.45 Cikcak
20.00 TV dnevnik
20.25 3-2-1
20.35 na križanka
21.35 Resno za smeh
22.05 Maški kašipot
23.15 čila.